

ଧୂନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

ଚାଲେଶ୍ୱର

ରବିବାର, ୨୬ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୨୫

email : rabibarachayan2015@gmail.com

ରବିବାରକୁଣ୍ଡ

ପୃଷ୍ଠା ୩

.....ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର.....

କଥା, କବିତା, ସୃଜନର ସୁରମ୍ୟ ସମ୍ଭାର

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଡ.ଭାଗବତ ବେହେରା

ଭାଗ-୧୧୮
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତରୁ...)

॥ ଚେଇଶ ॥

ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞର ଏକାଦଶ ଦିବସ । ଯଥାବୀତି ଯଜ୍ଞକାର୍ଯ୍ୟ ଙ୍ଗଲିଛି । ଆମନ୍ତ୍ରିତ ଅତିଥି, ଅଭ୍ୟାଗତ, ରାଜାପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇ ପଢୁଥା’ନ୍ତି । ଏପରି ମହାସମାରୋହରେ ଯଜ୍ଞ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ ଆଗରୁ କେବେ ଦେଖୁନଥିଲେ । ଅଯୋଧ୍ୟା ଉଚିହାସରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକ୍ଷରରେ ଏ ଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିବ । ଆଗାମୀ ପିଢ଼ି ଜାଣିଦେ ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ଏଭଳି ଜଣେ କାର୍ତ୍ତିମାନ, ଯଶସ୍ୱୀ ରାଜା ଥିଲେ ଯିଏକି ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ କରି ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଛ’ନ୍ତି ।

ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟରୁ ଯଜ୍ଞ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଳତି ପରେ ଶେଷ ହୁଏ । ସାଧୁ, ସବୁ, ମୁନିରଷି ମାନେ ବିଶ୍ୱାମ ନିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାମ ନେଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯଜ୍ଞ ପୁରୋଧା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀରାମ । ସକାଳୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଭିତରେ ସେ ଯେମିତି କାହାକୁ ଖୋଜି ବୁଲୁଥା’ନ୍ତି । ଏକଥା ସେ କାହାରି ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ ନକଲେ ମଧ୍ୟ ମହର୍ଷି ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଜାଣିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ କାହାକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସହିତ ମହର୍ଷି ବାଲ୍ମିକୀ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଫେରି ନାହାନ୍ତି । ଏଣେ କୂଶ ଲବ ଦୁରଭାର ରାମାୟଣ ଗାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରମୁଗ୍ଧ କରି ଦେଇ ସାରିଲେଣି । ଯଜ୍ଞ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ରାମାୟଣ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ, ହେଲେ ରାଜା ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜୀବନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆସିବ କି ନାହିଁ ଏକଥା କହିବ କିଏ ? ମହର୍ଷି ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର କହୁଥିଲେ ଏହି ଦିନେ ଦୁଇଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମହର୍ଷି ବାଲ୍ମିକୀ ଆସି ପହଞ୍ଚିବେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସି ପହଞ୍ଚିବେ ମିଥୁଳା ରାଜନନ୍ଦିନୀ ମୈଥିଳୀ । ସୀତାଙ୍କୁ ପାଖରେ ପାଇଲେ ରାଜା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସବୁ ମାନ ଅଭିମାନ ଭୁଲିଯାଇ ସୀତାଙ୍କୁ ବରଣ କରିନେବେ । ସମସ୍ତ କଞ୍ଚନାର ଅନ୍ତ ଘଟିବ ।

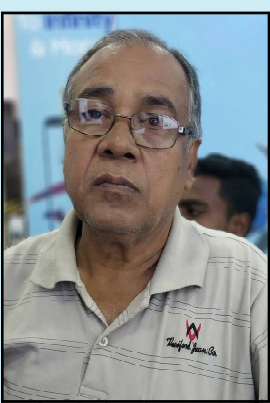
ସମସ୍ତ କଞ୍ଚନାର ଅନ୍ତ ଘଟିଥିଲା । ମହର୍ଷି ବାଲ୍ମିକୀ ସତୀ ଶିରୋମଣି ବୈଦେହୀଙ୍କୁ ନେଇ ନୈମିଷାରେ ପାଦ ଦେଇଥିଲେ ।

କୋଳାହଳରେ ପୁରିଉଠିଲା ଯଜ୍ଞକ୍ଷେତ୍ର । ସୀତା ଆସିଗଲେ, ସୀତା ଆସିଗଲେ ଧ୍ୱନିରେ

ବୈଦେହୀ

‘ବୈଦେହୀ’ ସୀତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଆର୍ଯ୍ୟା ଭାରତୀୟ ନାରୀ ସମାଜରେ ସୀତା ହେଉଛନ୍ତି ମଉଡ଼ମଣି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟା ନାରୀ ବିଶ୍ୱରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିରଳ । ସେବା, ତ୍ୟାଗ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଦୟା, କ୍ଷମାର ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି ସୀତାଦେବୀ । ଜୀବନଯାକ ଦୀପ ଭଳି ଜଳିଜଳି ସେ ନିଜ ପରିବାରକୁ, ସମାଜକୁ ଆଲୋକ ଦାନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ପତିବ୍ରତା, ପତି ପରାୟଣା, ପତି ସୋହାଗିନୀ ନାରୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହି ମହନୀୟା, ଆଦର୍ଶ ସ୍ଥାନୀୟା, ମହିଯସୀ ଚରିତ୍ରକୁ ନେଇ ଡ. ଭାଗବତ ବେହେରା ତାଙ୍କର ‘ବୈଦେହୀ’ ଉପନ୍ୟାସଟିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଡ. ବେହେରାଙ୍କର ‘ବୈଦେହୀ’ ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ଧ୍ୱନିତ ହେଲା ଯଜ୍ଞସ୍ଥଳ । ଛିଛିସମୟ ପାଇଁ ସ୍ମୃତିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ । ସମସ୍ତେ ଧାଇଁ ଆସିଥିଲେ ସୀତା ମାତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ । ଆଗେ ଆଗେ ଙ୍ଗଲିଛନ୍ତି ମହର୍ଷି ବାଲ୍ମିକୀ । ତାଙ୍କ ପଛକୁ ଧୀରପଦରେ ମୁଖତଳକୁ ପୋତି ଙ୍ଗଲିଛନ୍ତି ଦେବୀ ଜାନକୀ । ହସ୍ତଧରି ଙ୍ଗଲିଛନ୍ତି ତପସ୍ୱିନୀ ଅନୁକମ୍ପା । ପଛକୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣ । କାହାରି ତୁଣ୍ଡରେ ଭାଷା ନାହିଁ ।

ଅଯୋଧ୍ୟାର ଜନପ୍ରଜାଙ୍କ ତୁଣ୍ଡରେ ଆନନ୍ଦର ଲହରୀ । ଜୟ ସୀତା ମାତା କି ଜୟ ଧ୍ୱନିରେ ସେମାନେ ପ୍ରକମ୍ପିତ କରି ଦେଉଛନ୍ତି ବନସ୍ଥଳୀକୁ । କୌଶଲ୍ୟା, କୈକେୟୀ, ସୁମିତ୍ରାଦି ମାତାମାନେ ଧାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରବଧୂକୁ ଶଂଖୋଳି ନେବାପାଇଁ । ମୁନିରଷିମାନେ ମଂଗଳ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେଣି । ବନ୍ଦାପନା ଥାଳ ଧରି ଧାଇଁଆସିଲେଣି ଅଯୋଧ୍ୟାର ପୁରନାରୀମାନେ । ତାଙ୍କ ମହାରାଣୀ ସୀତାଦେବୀଙ୍କୁ ସେମାନେ ବନ୍ଦାପନା କରି ନେଇଯିବେ । ଆଳତ ଙ୍ଗମର ଧରି ଆେକେ ଉଭା ହୋଇଗଲେଣି । ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦନ ବିଛେଇ ହୋଇ ପଡୁଛି ସୀତାଦେବୀଙ୍କ ଆଗମନୀ ରାସ୍ତାରେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚକିତ କରିଦେଇ ମହର୍ଷି

ବାଲ୍ମିକୀ କହିଥିଲେ, ‘ଅଯୋଧ୍ୟାର ରାଜା ଦଶରଥଙ୍କ ପୁତ୍ରବଧୂ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ସହଧର୍ମିଣୀ, ସୀତାମାତା ସ୍ୱାମୀ କବୁକ ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦର ଶିକାର ହୋଇ ରାଜ୍ୟରୁ ବିଚାଡ଼ିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେହିଦିନରୁ ସେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ ମୋ ଶାନ୍ତି ଆଶ୍ରମରେ । ମୋର କନ୍ୟା ଭାବରେ ମୁଁ ତାକୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥିଲି । ସେହିଠାରେ କୃଷ୍ଣ ଲବଙ୍କର ଜନ୍ମ । ତାଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ଶସ୍ତ୍ରଶିକ୍ଷା ମୁଁ ଦେଇଛି । ମୋ ରଚିତ ରାମାୟଣକୁ ସେମାନେ ଏମିତି ଏଠାରେ ଗାନ କଲେ, ଯାହାଫଳରେ ପିତାପୁତ୍ରଙ୍କର ମିଳନ ହୋଇପାରିଲା । କାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ ଦାୟିତ୍ୱ ମୋ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର, ବଶିଷ୍ଠ ଆଦି ମହର୍ଷିମାନେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ରାଜା ଶ୍ରୀରାମ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ସୀତାଙ୍କୁ ଆଣି ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚାଇଦେବାକୁ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଏକ ପତ୍ର ଲେଖି ମୋ ସହିତ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ । ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ହସ୍ତଲିଖିତ ଚିତାଉ ପାଇ, ତଥା ମୋ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଦେବୀ ସୀତା ଆସି ଏ ଯଜ୍ଞସ୍ଥଳରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅଯୋଧ୍ୟାର ରାଜମାତାଗଣ, ଅଯୋଧ୍ୟାର କୁଳବଧୂମାନେ,

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଦେବୀ ସୀତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦାପନା କରି ନେଇଯାଅ ।’

ମହର୍ଷିଙ୍କ ତୁଣ୍ଡରୁ କଥା ନସରୁଣୁ ଉର୍ଜିଳା, ମାନ୍ୟତା, ଶ୍ରୁତକାର୍ତ୍ତି ଧାଇଁ ଆସି ଦେବୀ ସୀତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦାପନା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷାର ଦେଇଥିଲେ ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦନର ଧାରା । ମନେହେଲା ସତେଯେମିତି ନଭମଣ୍ଡଳରେ ଥାଇ ଇନ୍ଦ୍ରଦେବତା ଏିରାବତ ହସ୍ତାର ଶୁଷ୍କରୁ ଶ୍ୱେତଗଂଗାର ଧାରା ବୋଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଶଂଖ ହୁଳହୁଳି ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେଉଥାଏ ନୈମିଷାରଣ୍ୟ । କୌଶଲ୍ୟା, କୈକେୟୀ, ସୁମିତ୍ରା ତିନି ମାତା ଆସି ବଧୂଙ୍କୁ କୋଳ କରି ନେଇଥିଲେ ।

ହତବାକ୍ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି ସୀତାଦେବୀ । କଣ ଏସବୁ ଘଟିଯାଇଛି । ସତରେ କ’ଣ ସେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବସ୍ପଷ୍ଟ ଫେରି ପାଇବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ? ସତରେ କ’ଣ ଅଯୋଧ୍ୟାର ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ୱପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ ? ନିଜର ସ୍ୱାମୀ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ନେଇ ସେ ଅଯୋଧ୍ୟାର ରାଜରାଣୀ ହୋଇ ଜୀବନ ବିତାଇବେ ? ଆଜିର ଏଭଳି ଏକ ଆନନ୍ଦ ଦିନରେ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ଆନନ୍ଦାନ୍ତୁ ନାହିଁକି ମୁଖରେ ହସର ଧାରା ବି ନାହିଁ । ସତେଯେମିତି ତାଙ୍କ ଆଖିରୁ କିଏ ଅଶ୍ରୁ ଖେରାଇ ନେଇଛି । ମୁଖରୁ ହସକୁ ଲୁଚିନେଇଛି । ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ସେ । ତାଙ୍କୁ ଏମିତି ଛଡ଼ା ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ମହର୍ଷି ବାଲ୍ମିକୀ କହିଥିଲେ, “ମା ତପସ୍ୱିନୀ! ତୁମ ଶାଶୁମାନେ ଆସି ତୁମକୁ ବେଢ଼ିଗଲେଣି, ତୁମର ଭଉଣୀମାନେ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଗତ କଲେଣି, ଅନ୍ତର ତୁମେ ନିରବ କାହିଁକି ?” ମହର୍ଷିଙ୍କ କଥାରେ ପ୍ରକୃତିସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସୀତାଦେବୀ । ଶାଶୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଇ ସାଧୁସବୁ, ମୁନିରଷିମାନଙ୍କୁ ଯଥାମାନସ ପ୍ରଦାନ କରି ସେ ଉଭା ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ଶାଶୁମାନେ ତାଙ୍କୁ କୋଳକରି କେତେ କଥା ପଛରୁଆ’ନ୍ତି । ଚିନ୍ତିତଭଣା ବେଢ଼ି ରହିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ । ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଚକ୍ଷୁ ନିବଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛି ତାଙ୍କ ଉପରେ, ହେଲେ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଯେଉଁ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଜିବୁକୁଡ଼ି ସେ ଚକ୍ଷୁ କାହିଁ, କେଉଁଠି ?

(କ୍ରମଶଃ)

♥ ଦର୍ଜଫାଖରା, ରାଣୀପାଟଣା, ବାଲେଶ୍ୱର (ମୋ) ୬୩୬୦୫୦୯୧୦୪

ଗଣତନ୍ତ୍ର ଭିତରେ ବହୁ ମତବାଦର ବିକୃତ ଛାୟା

ଗୋପାଳ ମହାପାତ୍ର

ଲୋକଚନ୍ଦ୍ରର ଆଧାର “ଜନତାଙ୍କ ପାଇଁ, ଜନତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଜନତାଙ୍କ ଶାସନ” । ଏହି ବିଚାର ସରଳ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସାର୍ବଭୌମିକ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ସାମାଜିକ ସଂରଚନା, ଜାତୀୟ ବିବିଧତା ଏବଂ ଜନସଂଖ୍ୟାର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ସ୍ୱରୂପର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଦେଖାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହାର ଜଟିଳତା ଏବଂ ଚାଲେଞ୍ଜିୟର୍ ସ୍ୱରୂପ ନକରକୁ ଆସେ । ଭାରତ ଭଳି ବିଶାଳ, ବିବିଧ ଏବଂ ବହୁଲତାବାଦୀ ଦେଶରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇଥାଏ । କ’ଣ ଗଣତନ୍ତ୍ର ସେତିକି ପ୍ରଭାବୀ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ରହିଥାଏ ଯେତେବେଳେ ତାର ଜନସଂଖ୍ୟା (ଡ଼େମୋଗ୍ରାଫିକ) ଜନିତ ସଂରଚନା କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ବଦଳିଥାଏ ? କ’ଣ ଜାଣିଶୁଣି ଜନସଂଖ୍ୟାକୀୟ ସଂରଚନା ବଦଳାଇବା ଏବଂ କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ସମର୍ଥନଙ୍କୁ ନେଇ ନିର୍ବାଚନ ଜିତିବାକୁ ଗଣତନ୍ତ୍ର କୁହାଯିବ କି ? ଡ଼େମୋଗ୍ରାଫିକ ସିଧା ସମ୍ପର୍କ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଜାତିଗତ, ଧାର୍ମିକ, ଭାଷା ଏବଂ ସଂସ୍କୃତି ସହିତ ରହିଛି । ଗଣତନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ସବୁ ସମ୍ଭବତା, ସବୁ ବର୍ଗକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉଚିତ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସ୍ୱର ଉଠାଇବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ । ଆବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଡ଼େମୋଗ୍ରାଫିକ ସମାଜରଣ କୌଣସି ବିଶେଷ ସମ୍ଭବତାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ବୁଦ୍ଧି ବା ଅନ୍ୟ ସମ୍ଭବତାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଜାରଣକୁ ବଦଳିଯାଏ ସେତେବେଳେ ଏହି ସବୁକୁ ନ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥାଏ । ଏହି ସବୁକୁ ନର ସିଧା ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସଂସ୍କୃତିକର ନିରପେକ୍ଷତା, ନୀତି ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଅନେକ ଦେଶରେ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ଦେଖାଦେଇଛି ହୁଏତ ଏହା ପ୍ରବାସ (ମାଇଗ୍ରେସନ) କାରଣରୁ ହେଉ ବା ପ୍ରଜନନ ହାରରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କାରଣରୁ ହେଉ ଏହା ରାଜନୈତିକ ପରିଦୃଷ୍ଟ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର ହେବାରେ ଲାଗିଛି ।

ଯଦି ଏକ ବିଶେଷ ଧର୍ମ ଅବା ଜାତିର ଜନସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଭାବରେ ବଢ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମ୍ଭବତାରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ସାଂସ୍କୃତିକ, ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାର ଅଭାବ କାରଣରୁ କମିଯାଏ ତେବେ ଏହା ଯେ କେବଳ ସାମାଜିକ ବିଷମତାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ ତା ନୁହେଁ ବରଂ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଭିତରେ ବହୁ ମତବାଦର ବିକୃତ ଛାୟା ମଧ୍ୟ ଦିଖାଇ ଲାଭ କରିଥାଏ । ଗଣତନ୍ତ୍ର ବହୁ ମତରେ ଚାଲିଥାଏ । ଏହା କେବଳ କଥାରେ ନୁହେଁ ପରନ୍ତୁ ଏକ ପରିପତ୍ତି ଗଣତନ୍ତ୍ର ତାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଯେଉଁଠି ବହୁମତର ଶକ୍ତିର ଦୁରୁପଯୋଗ ହୋଇନଥାଏ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁଙ୍କ କଥା ବା ସ୍ୱରକୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଭାବେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଡ଼େମୋଗ୍ରାଫିକ୍ ସବୁଜନ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ସବୁଜନ କେବଳ ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ହୋଇନଥାଏ ବରଂ ଅବସର ବା ସୁଯୋଗ, ସଂଶ୍ଳାଧନ ଏବଂ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି କୌଣସି ବିଶେଷ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଏକ ସମ୍ଭବତାରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଭାବରେ ବଢ଼ିଯାଏ ଓ ଏହି ଜନସଂଖ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି କାରଣରୁ ଅନ୍ୟ ସମ୍ଭବତା ମାନଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ସ୍ୱରକୁ ଚାପିଦିଏ ତେବେ ଗଣତନ୍ତ୍ର କେବଳ ଏକ ସଂଖ୍ୟାକୀୟ ଖେଳରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ । ଏପରିକି ଗଣତନ୍ତ୍ରର ନୈତିକ ଏବଂ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ ।

ଭାରତର ଉତ୍ତର ପୂର୍ବ ରାଜ୍ୟ, କେରଳ, ପଶ୍ଚିମବଂଗ, ଆସାମ ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ ଭଳି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏଭଳି ଆଶଙ୍କା ଅନେକ ସମୟରେ ଉଠିଥାଏ ଯେ ଜନସଂଖ୍ୟାକୀୟ (ଡ଼େମୋଗ୍ରାଫିକ୍) ପରିବର୍ତ୍ତନ କାରଣରୁ ମୂଳନିବାସୀ ବା ପରମ୍ପରାଗତ ସମ୍ଭବତାରେ ପ୍ରଭାବ କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ଯେତେବେଳେ ଜନସଂଖ୍ୟା ସବୁଜନ ବିଚିତ୍ରିଯାଏ ସେତେବେଳେ ସାମାଜିକ ସଂଘର୍ଷ, ସାଂସ୍କୃତିକ ସଂଘର୍ଷ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଧ୍ୱବୀକରଣ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମାବେଶିତା, ସହଭାଗିତା ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏକଥା କହିବା ଜରୁରୀ ଯେ ଡ଼େମୋଗ୍ରାଫିକ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ଅର୍ଥ କୌଣସି ସମ୍ଭବତା ବିଶେଷକୁ ଚାର୍ଗେଟ କରିବା ନୁହେଁ ବରଂ ପ୍ରସାସ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ସବୁ ସମ୍ଭବତାକୁ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ମହିଳା ସଶକ୍ତି କରଣ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ବିକାଶର ସମାନ ସୁଯୋଗ ଯେମିତି ମିଳିବ । ଏହା ହୋଇପାରିଲେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଜ ସବୁଜିତ ଏବଂ ସ୍ଥିର ଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବ । ଯଦି ସବୁ ବର୍ଗରେ ପ୍ରଜନନ ହାର, ଜୀବନ ଷ୍ଟର ଏବଂ ସଂସାଧନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବାର ସବୁଜନ ରହିପାରିବ ତେବେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ବାସ୍ତବିକ ସଶକ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯଦି କୌଣସି ସମ୍ଭବତାରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ବଢ଼ିଯାଏ ପରନ୍ତୁ ଏହି ଜନସଂଖ୍ୟା ଶିକ୍ଷା, ଆର୍ଥିକ ସହଭାଗିତା ଏବଂ ସମାନତା ଦିଗରେ ପଛରେ ରହିଯାଏ ତେବେ କେବଳ ଯେ ସେହି ସମ୍ଭବତା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ ତା ନୁହେଁ ବରଂ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସାମାଜିକ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଣୁ ଡ଼େମୋଗ୍ରାଫିକ୍ ସବୁଜନ କେବଳ ସଂଖ୍ୟାଗତ ଚାଲେଞ୍ଜି ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସ୍ଥିରତା ଏବଂ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆଧାର ଅଟେ । ଭୋଟଦାୟୀଙ୍କ ରାଜନୀତି ମଧ୍ୟ ଡ଼େମୋଗ୍ରାଫିକ୍ ଅସବୁଜନ ପାଇଁ ଅନେକ ମାତ୍ରାରେ ବାଧା ।

♥ ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ରଣପୁର ମୋ - ୯୪୩୮୪୮୫୦୯୪

କବିତା...

ଗୋପବଧୂ ପିନାକୀ ମିଶ୍ର

ଯଶୋଦା, ଯମୁନା, ବରଜ, ବଂଶୀ ସଖା, ଗୋଧନ, ଗୋପରଗୁଆଳି ସବୁ ବାଉଳି, ମୁଁ କିନ୍ତୁ କବିଦୀପିତା ପାଗିଳୀ ଲୁହବତୁରା ଅଧାଲେଖା ଚିଠି ।

ଗାଳିଗାଞ୍ଜଣା ନିନ୍ଦାବାଜଣା ହଲେଇପାରିନି - ମୋ ସାଆନ୍ତିଆ ଗୋପନଉଆସବୁ, ମୁଁ କେମିତିକା ବଧୂ ସତେ !!

ଲାଜରେ ସରମି ତଥାପି ପଶେ କଦମ୍ବହାତରେ ! ଏ ଯମୁନା ସୁଅ କି ମୋଆଖି ଅସରାଲୁହ !!

ଏ ବଂଶୀନାଗର ! ତୁମେ କେତେକାଳ ରହିବ ! କାହାର ହେବ, କାହାକୁ କ’ଣ ଦେବ ? ଏସବୁ ମୋର କ’ଣ ଯାଏ !!

ନିରିମାଖୀ ଛାତିରେ ସର୍ବର ସକିତା ଜଳେଇ ଆସିବ କହିଗଲ ପରା !

ମୁଁ ମୁଢ଼ା ଗଲି କବ୍ୟବମୂଳେ ସକିତା ଆଜିବି ଜକୁଛି କୁଆରୁ ବୁଝିବ ବିଧୂରା ମରମ !!

ବାଉଦାଉ ଖରାରେ ତୁମକୁ କି ଚାହିଁହୁଏ କାହିଁ ? ନା’ ଗୋପଦାସ୍ତ୍ର ବର୍ଷାରେ ତୁମହସ ଆର୍ତ୍ତ ଅଭିସାର ? କିଏ ଦେବ ମୋତେ ଗୋଧୂଳି ଲଗନ, ବଂଶୀକୁ ଚାହିଁବିନି ଜମା ଦୁଃଖିଆ ଦେଇଛି ଅନେକ ।

ତୁମେ ଗଲାପରେ କାହିଁ ଉଛୁଳିଲା ସାତସିନ୍ଧୁ ନାରୀର ଅଦିନଅନ୍ଧ ଆସିଲା,

ଗୋପଦାସ୍ତ୍ର କହୁଥିଲା ଫେରି ନପାରେ ବିଦାୟୀବନ୍ଧୁ । ଯୋଉଠି ତୁମର ଛାଇବର୍ଷ ସେଠି କ’ଣ ନିହାତି କୃଷ୍ଣ ! ତା ହେଲେ ଛାତିରେ ଏତେ ଅଶ୍ରବାଷ ପାରନ୍ତି ଏତେ ଘାଗୁଛି ଯେ’... ମିଳନ ସ୍ମୃତି ଶୁଧର ଦଉନି !!

ତୁମେ ଧନ୍ୱନ୍ତରୀୟ ଗଲନି ଯେ’ ମୁଁ କି ଥିଲି ଆଉ ଗୋପରେ ! ସବୁକାଳକୁ ରଖୁଛି ପା’ ପାଖରେ ତୁମ ବାମାଙ୍ଗାରମଣୀ ଦେଉଳେ ଦେଉଳେ କିଏ ଜିଣିବା, ତୁମେ ନା’ ମୁଁ ।

ଦେଖ, ସେଇ ପ୍ରେମକୁ ନୀଳକନ୍ଦରେ ନୀଳଜେଉଁ କୁହାରୁଛି ଦେଖୁନି ମୋ ସାଆନ୍ତାଣୀ ଆଟ ।

♥ ‘ଶୂନ୍ୟନୀଳ’ ଚର୍ଚ୍ଚ ପାଖ, କେଲ୍ ରୋଡ, କେନ୍ଦୁଝର -୧ ମୋ ୯୪୩୮୧୧୮୩୯୭

ମୁକ୍ତିମନ୍ଦ୍ୟ ସତ୍ୟରଂଜନ ପ୍ରହରାଜ

ଚାଷ୍ଟ ଦେଖୁଲି ଚାଟିଲି ପିର ଚାଲିଲି କଳା କିତକିତ ଅଂଧାର, ଅମାନବୀୟତା ଅଶାନ୍ତି ଅପାରଗତା ମୋର ସେମାନଂକର

ଜାଣିଲି, କେହି ଦେଖୁନାହିଁ ଭୋଗିନାହିଁ ମୁକ୍ତି ଆମେ କେବଳ ଦେଖୁଛୁ ଭିନ୍ନ ଅଭିନ୍ନ ମିତାଳ ଓ ମରଣ

ମରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାହେଲା ଦିନ ଦିଶେ ଶବମାନଂକ ସଁ ସଁରେ କବିତାର କୁହୁଣା ଅସହାୟ ଛାଇଟିଏ ଲକ୍ଷଭକ୍ଷ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେଇ ସମାନ ନିଃସଂଗ କ୍ଷେତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଂକିର ସୁଇଜ ଉଡାଣ ନିରାହ ଘାସସବୁର ନିଲଜ ନୀତରେ

ରାତି ଶେଷ କ୍ଷଣିକ ମରଣ ! ଆଜିକ

କ୍ଷଣିକ ମୁକ୍ତି ଦିଅ ଅନ୍ଧତ ମୃତଲୋକର ଆଖି ପରି ସେ ଚାହାଣିରୁ ନୀରବତାର ନନ୍ଦପଠାରୁ ଶବମାନଂକ ଶିକୁଳିକୁ ଅସହାୟ ଅତିସ୍ଥା ଛାଇଠୁ ପୁଣି ଚାଷୁଲା ଯାଏଁ ନିଜ ହାତଟିଆରି ଗରଳ ଯାହା ମାଗିପାରେ ନାହିଁ ମୋତେ କିୟା ସେମାନଂକୁ ରାତି ପରେ ରାତି ଯୁଗ ପରେ ଯୁଗ ଅନନ୍ତ କାଳ ।

♥ ଏଗୋଡ୍ରୋମ୍ ଏରିଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୋ ୯୬୫୮୪୧୧୩୫୩୪

ମଣିଷକୁ କରେ ହୃଦୟ ପଣିଆ ବଡ଼ ଡ. ଭାଗବତ ଲେଙ୍କା

ବିଷ ଠାରୁ ଅଟେ କଥାର ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିର୍ମମ ନିଷ୍ଠୁର ଅତି ଦେହ କ୍ଷତ ରକ୍ତ ଶୁଖି ଯାଏ ଦିନେ ହୃଦ କ୍ଷତ ଦିନ ରାତି । କ୍ଷୁରୀ, ଖଣ୍ଡା, ଚୀର, ଭୂଜାଲିର ଧାର କରେ ସିନା ଦେହ ଖଣ୍ଡ ଉଛୁଳା ରକ୍ତର ଛିଟିକାର ଚିହ୍ନ ଲିଭି ପାରେ କିଛି ବନ୍ଧ । ହୃଦୟରେ ଯେଉଁ ଆଘାତର କ୍ଷତ ଲିଭେନାହିଁ କେବେ ଏଠି ଜୀବନଟା ସାରା ସେ କ୍ଷତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜୀବନକୁ କରେ ମାଟି । ଅସ୍ତ ଠାରୁ ତାଙ୍କ ନିନ୍ଦା ଅପବାଦ ଅନ୍ୟକୁ ଅଶ୍ୱୀନ ଭାଷା ବନ୍ଧୁକର ଗୁଳି ଠାରୁ ସେ ଅଧିକ ହୃଦୟରେ ଆଶେ ବ୍ୟଥା ।

କଥା ମଧୁରତା ଭାଷା ସକ୍ଷ ତଥା ରଖେ ନାହିଁ ଯିଏ ଚିତି ପରମାଣୁ ବୋମା ଠାରୁ ସେ ବିଷାକ୍ତ ପଶୁ ପରି ଯା’ର ମତି ।

ହୃଦୟ ବିହୀନ ମଣିଷ ବୁଝେନି ହୃଦୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା କଷ୍ଟ ଦେହ କ୍ଷତ ଠାରୁ ହୃଦୟର କ୍ଷତ ମନକୁ କରଇ ନଷ୍ଟ । ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଛୁଇଁ ନାହିଁ ଯଦି ପର ନିନ୍ଦା ଅପବାଦ

ସେ କାହିଁ ବୁଝିବ ଅନ୍ୟର ହୃଦୟ କେମିତି ହଜାଏ ନିଦ । ହସ ଖୁସି ମନ ବୁଝାମଣା ପ୍ରାଣ ଜୀବନର ହାରା ମୋତି ଅସମ୍ଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୁଅଇ ଯେ ବାଞ୍ଛେ ମଧୁର ପ୍ରୀତି ।

ମିଠା ମିଠା କଥା ମାନବୀୟ ଶିକ୍ଷା ଜଗତ ଆଲୋକ କରେ ମିଠା ଶବ୍ଦ ଅଟେ ହୃଦୟ ବର୍ପଣ ତା ପାଇଁ ଜଗତ ଝୁରେ । ରାଗ ହିଂସା କ୍ରୋଧ ମନରୁ କାଢ଼ି ଯେ ଦୂରକୁ ଫିଙ୍ଗଇ ଏଠି ଦକ୍ଷ ନୁହେଁ ଯିଏ କ୍ଷମା ଦେଇ କାଶେ ସେ ମାନବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅତି । ନିଜ ମୁଖ ଭାଷା ନିଜ ଆୟତ୍ତରେ ରଖୁନାହିଁ ଯିଏ ଚିତି ତା’ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦୁଃଖମୟ ଖାଲି ପାଏ ନାହିଁ ଚିତେ ଶାନ୍ତି ।

♥ ଅଧକ୍ଷ ରଘୁନାଥ ଡିଗ୍ରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ କାଦଡିହା, କରଞ୍ଜିଆ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ବାଲିଘର ଦିନେଶ ମେହେର

କେଇଦିନ ହେଲାଣି ନକକୁଳରେ ନିରୋଳାରେ ବସି ଅନେଇ ରହିଛି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟତକୁ,

ଏ ଦିନ ସବୁ ବିଚିତ୍ରାଏ, ରାତି ପାହି ସକାଳରୁ ସଞ୍ଜ ନଇଁ ଯାଏ ଏକ ଅଜଣା ଚିନ୍ତା ଘାରି ବସେ ମୁଣ୍ଡରେ, ଭାବେ, ମୁଣ୍ଡଟେକି ବାଟ ଚାଲି ହେବ ତ ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନବାଦୀ କଂକ୍ରିଟ ରାସ୍ତାରେ ସାମ୍ନା କରି ହେବ ତ ଏଇ ଅସମାହିତ ପ୍ରଶ୍ନ ମାନଙ୍କର ? ଦେଖ, ଆଖି ଆଗରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ, ଅନେକ ସନ୍ଦେହ ପୁଣି ଅନେକ ଆପେକ୍ଷିକ ଶବ୍ଦ କେତେବେଳକୁ ବସିଛନ୍ତି ଅନଶନରେ,

ଏ ଅନଶନ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳପାଇଁ , ଜାଣିଛି ତେଲ ଲୁଗର ଅଭାବୀ ସଂସାର ଭିତରେ ଗୋଟେ ଅଂଶ ହେଇ ସଞ୍ଜିବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ ତଥାପି ସଞ୍ଜିବାକୁ ତ ହେବ, ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ଯାଏଁ.... ! ଏଇ ରାତି ପାହିବା ବେଳକୁ ସିନ୍ଦୂରା ଫାଟିବା ଆଗରୁ

ଏକ ନିରୁଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସକାଳର ଆଗମନ, ନେଇ ଆସେ ଅନେକ ସମ୍ଭାବନା ଅନେକ କିଛି ପାଇବାର ଆଶା, ଅନେକ ସ୍ୱପ୍ନ, ସଂଘର୍ଷ ପୁଣି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ,

ତମେ କହ ତ କେମିତି ବାନ୍ଧି ନଥାନ୍ତି ଆଶା, କିର୍ଦ୍ଦିବାର; ଏଇ ଜୀବନ ପାଇଁ ତ ଏତେ ଧାଁ-ବୋଡ଼ ପାଦେ ପାଦେ ସଂଘର୍ଷ, ଲାଗି ରହିଛି ପ୍ରହେଳିକା ମୁଠାଏ ଆଶା ପାଇଁ,

ଯଦି ବା ଜାଣିଛେ ଜୀବନ ବି ଗୋଟେ ବାଲିଘର ଚିଏ, ଜେଉ ଆସିଲେ ଉକୁଡ଼ି ଯିବ ଏଇ ସଂସାର, ପଦନ ଯିବ ଧିଳିସାତ ହେଇ ଯିବ ସବୁତଳ ବିଶ୍ୱାସ ତଥାପି ବି ତ ସଞ୍ଜିବାକୁ ହେବ ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ଯାଏଁ..... !

♥ କୁନାଗଡ଼, କଳାହାଣ୍ଡି ମୋ - ୮୦୧୮୮୨୮୫୪୬

କବିମାନେ କୋଇଲି ନ ହୋଇ କୁଆ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି : ବିମଳ ଜେନା

ବିମଳ ଜେନା

ଓଡ଼ିଆ କବିତା ଜଗତର ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଅକାଦେମୀ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିବା ଏହି କବିଙ୍କ ଶବ୍ଦମାନେ କବିତାରେ ଦିଶନ୍ତି ଅନନ୍ୟା ଓ ଅତୁଳନୀୟା । ସେ କାନ୍ଦୁ କରପାରନ୍ତି କେନ୍ଦେରା, ଶବ୍ଦକୁ କରିପାରନ୍ତି କୃଷ୍ଣଚୂଡ଼ା । ସମକାଳୀନ କବିତାର ଜଣେ ସାର୍ଥକ ଓ ସମର୍ଥ ଚିତ୍ରକର ସେ । “ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ସ୍ଥିତିଶୀଳତା ବଡ଼ ନୈରାଶ୍ୟଜନକ ଓ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏକ ଅପୂରଣୀୟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହେବାକୁ ଯାଉଛି” ବୋଲି ଆଶଙ୍କା କରୁଥିବା କବିଙ୍କ ସହ ଏଥର ଆଳାପ...

ପ୍ରସ୍ତୁତି : ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁ

■ କବିତା କାହିଁକି ? କେମିତି ହୋଇଥିଲା ଆପଣଙ୍କ ସୃଜନର ଆଦ୍ୟ ଖୁରଣ ?

■ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର କବିତାରେ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିବାରୁ କ୍ଷମା ଚାହୁଁଛି ।

(କ) ଜୀବନର ଯେତେ ଦୁଃଖ ଭାଷା ବିଚ୍ଛେଦନା, ଭୋଗମଣ୍ଡପ କରେ ଏ କବିତା ମୂର୍ଚ୍ଛନା । ‘କବିତା’ ପାଇଁ କବିତା

ବିଭୋର ବାଂଶୋରୀ ‘ପାଢ଼ିତ’ ପାଇଁ କବିତା ପ୍ରେମର ପାର୍ବଣ, ‘କ୍ଷତ’ ପାଇଁ ‘ସୁନାକ୍ଷେତ’ ଗୀତର ଗୁଞ୍ଜନ ‘ପତିତ’ ପାଇଁ କବିତା ପତିତ ପାବନ । ଏ ‘ଅଧମ’ ପାଇଁ ପୁଣି ଅଟେ ଚାରିଧାମ ‘ଶବ୍ଦ’, ‘ଭାବ’, ଆଦେଶ ଓ ‘ଛନ୍ଦ’ ଯାର ନାମ ।

(ଖ) କବିତା ଆସିଲା କିଶୋର ଜୀବନେ ଉଶ୍ୱର କୃପା ନେଇ, ‘ତରା’ ମାନେ ହେଲେ ତରାଟ ଫୁଲ ଓ ‘ଜହ୍ନ’ ଯମୁନା ନଈ । ମାଣବସ୍ୟା ଦିନ, ମାଆ ପଡୁଥିବା ‘ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁରାଣ’ ଦେଇ, ‘ଖୁଲିଶା ସୁନ୍ଦରୀ’ ଭୋଗୁଥିବା ଦୁଃଖ କାନ୍ଦୁଥିବା ‘ତଥପୋର’ । ଗାଆଁ ମୁଣ୍ଡର ମନ୍ଦିର ଆଉ କିଶୋରୀ ଗ୍ରାମ୍ୟ ନଈ କହିଲେ କାନରେ ପାରିବୁନି ଲେଖୁ କବିତା ତୁ ଆମ ପାଇଁ ?

‘ଯକ୍ଷ’ ହେବାକୁ ଜୀବନ ପାଖରେ ଟେଣୁ ପାତି ନାହିଁ ହାତ, ମୋକ୍ଷ’ ପାଇଁ ମୁଁ ଯାଇନାହିଁ କେବେ ‘କାଶୀ’ କି ‘ବନ୍ଦିନାଥ’ ‘ଦକ୍ଷ’ ପରି ମୁଁ ଯଜ୍ଞ କରିନି କାହାରିକୁ ଜାଣିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛି ସାରା ଜୀବନ ମୁଁ କବିତାରେ ଜଳିବାକୁ ।

■ ଆପଣଙ୍କ ସାରସ୍ୱତ ପ୍ରେରଣା କିଏ ? ସାହିତ୍ୟରେ ‘ଆଦ୍ୟଗୁରୁ’ ବୋଲି କାହାକୁ ମାନନ୍ତି ?

■ କୁହାଯାଏ ଅବଧୂତଙ୍କର ଚବିଶି (୨୪) ଗୁରୁଥିଲେ । ସେମାନେ କେବଳ ମଣିଷ କି ଦେବତା ନଥିଲେ, କି ‘ରକ୍ଷି’ ‘ମୁନି’ ନଥିଲେ । ପୃଥିବୀ, ଆକାଶ, ସମୁଦ୍ର, ପବନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବିଭିନ୍ନ ପଶୁ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଥିଲେ । ଏମିତି କି ପିଙ୍ଗଳା ବେଶ୍ୟା ଓ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଅବଳାକୁ ମଧ୍ୟ ସିଏ ‘ଗୁରୁ’ କରିଥିଲେ । ସହକେ ତ କବିତାଏ କାଳକାଳ କୃତଜ୍ଞତାର ଜ୍ଞାତଦାସ । ଘର ଅଗଣାରୁ ଅନନ୍ତ ଗଗନ, ଦୁଃଖର ଦକ୍ଷିଣାପବନ, ପାର୍ବଣରୁ ପର୍ବତାରୋହଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ କବିତାଏ କୃତଜ୍ଞ । ସବୁପକ୍ଷୀ, ସବୁନଦୀ- ସମୁଦ୍ର, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ପୁଷ୍ପବିଶା, ଗନ୍ଧବୁଦ୍ଧ, କାନନ-କାନ୍ଧାରଙ୍କ ପାଖରେ ସେ ଚିରରଣ । ସାରଳା ମୁଗରୁ ପଞ୍ଚସଖା ମୁଗ, ରାତି ମୁଗରୁ ମଧ୍ୟମୁଗ, ଆଧୁନିକ ମୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ କବି ମୋର ପୂଜ୍ୟ ଓ ପ୍ରଣାମ୍ୟ । ତା’ ପୂର୍ବରୁ ଶିଳାଲିପି, ପୋଇସାହିତ୍ୟ, ବୈଷ୍ଣବ ତଥା ଭକ୍ତି ସାହିତ୍ୟର ସମସ୍ତ ପ୍ରଣାମ୍ୟ କାବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୋର ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ । ଯଦ୍ୱିଷ୍ଟିତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ବିହଜାବଲୋକନ କରିଛି । ମୋର ହୃଦୟ ଆହୁରି ହୋଇଛି ଯେ ଆଧୁନିକତାରେ ଆମେ ପ୍ରାଚୀନତମ କବି/କବୟିତ୍ରଙ୍କ ସହ ଅଦ୍ୟାବଧି ସମକକ୍ଷ ହୋଇ ପାରି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏ ଭାଷା କେବେଠାରୁ ଶାସ୍ୟାୟ ମାନସତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇସାରିଛି, ଯେତେବେଳେ କି ଆମର

ପ୍ରତିବେଶୀ ସାହିତ୍ୟ ଏପରିକି ହିନ୍ଦି ସାହିତ୍ୟଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗରୁ । ତେବେ ସାରଳା ଦାସ, ବଳରାମ ଦାସ, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ଆହୁରି ଅନେକ ସାରସ୍ୱତ ସୃଷ୍ଟା ହିଁ ମୋର ଆଦ୍ୟଗୁରୁ ।

■ କେମିତି ଥିଲା ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶର ଅନୁଭୂତି ? ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଆପଣଙ୍କର କେତୋଟି ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ? ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଠି ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଓ କାହିଁକି ?

■ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆସିବା ପାଇଁ ଦେବକୀଙ୍କୁ ଅଷ୍ଟମ ଗର୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିଥିଲା । ମୋର ପ୍ରକାଶିତ କବିତା ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ କେତେ ଲେଖିବି, କେତେ ଚିରିଛି । ଏମିତି ତ ମୁଁ ବହୁତ ବିଳମ୍ବରେ ମୋର ପ୍ରକାଶିତ କବିତା ଦେଖୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ‘ଧୂନି ପ୍ରତିଧୂନି’ ଓ ସାଗରିକାର ସମ୍ମାନାନ୍ୱୟ ସଂପାଦିକା/ ମୁଖ୍ୟ ସଂପାଦକଙ୍କ ପାଖରେ କୃତଜ୍ଞ ଓ ଏ ଶ୍ରେୟ ସେଇ ସାରସ୍ୱତ ସଂପାଦିକା ପାଖକୁ ହିଁ ଯିବ । ବୁଦ୍ଧିଗତ ଜୀବନରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କବିତାମନସ୍ ହୋଇ ପାରିନଥିଲି, ଯଦିବା ମୋ ଭିତରେ କବିତା ହିଁ ଥିଲା ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ । ଗୋଟିଏ ଯତଣ ସଂକ୍ଷେପରେ କହିବି ଥରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ବିରତି ପରେ, ଆସି ମୋ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ପୋଷ୍ଟକାବୁଟିଏ ଦେଖୁଲି । ସେଇଟି ଆସିଥିଲା ତତ୍କାଳୀନ ବିଶିଷ୍ଟ କବି ଶ୍ରୀମୁଖ ସାତାକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ପାଖରୁ । ତାହା ଧୂନି ପ୍ରତିଧୂନିରେ ପ୍ରକାଶିତ ମୋର ଏକ କବିତା ଯାହାର ନାଆଁ ଥିଲା- ‘ପରାସ୍ତ ପାର୍ଥ’ର ପ୍ରଶଂସାରେ । ସେ ଚିଠିର ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିଟି ଏମିତି ଥିଲା ‘ବହୁତ ଦିନ ଏକ ସୁନ୍ଦର କବିତା ପଢ଼ିବାକୁ ମିଳିଲା । ‘ଧୂନି ପ୍ରତିଧୂନି’ ଯଦିବା ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଆସୁଛି, ମାତ୍ର ତାର ପ୍ରସାର ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଏମିତିକି ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ ଥିବା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଖାତନାମା କବି ଓ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କ

■ ଅନ୍ତରେ ବିମଳ ଜେନା

ନାମ - ବିମଳ ଜେନା
ପିତା : V ବାବାଜୀ ଚରଣ ଜେନା
ମାତା : V ଲୋଚନ ଦେବୀ
ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ : ଓରାଲି, କେନ୍ଦୁଝର
ସ୍ଥାୟୀ ଠିକଣା : ‘ଲୁୟିନା’,
ଦେଘାନପାଟଣା, ସୁନହଟ,
ବାଲେଶ୍ୱର (ଓଡ଼ିଶା)
ମୋ. ୯୪୩୭୧ ୭୩୪୪୪

ପ୍ରକାଶିତ କବିତା ସଙ୍କଳନ

୧. ନିଶ୍ୱାସରୁ ନଈକୁଳ-୨୦୦୭
୨. ନିଜଠାରୁ ନିର୍ବାସିତ- ୨୦୦୯
୩. ନିବୃତ୍ତ ନିଷାଦ
୪. ଆକାଶ ଭଲେର ଥାଉ
୫. ଅକ୍ଷର ଅଶତାଶ

ପ୍ରିୟ କବି ରମାକାନ୍ତ ରଥଙ୍କ ସହ କବି ବିମଳ ଜେନା...

ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଏବଂ ଏବେ ବି ପହଞ୍ଚୁଛି । ଯାହା ମୋ ଭିତରେ ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣି ଦେଇଥିଲା ।

■ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ସ୍ଥିତିଶୀଳତାକୁ ନେଇ କେତେ ଆଶାବାଦୀ ? କଣ କଲେ ସାହିତ୍ୟ, ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବ ବୋଲି ଆପଣ ଭାବନ୍ତି ।

■ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ସ୍ଥିତିଶୀଳତା ବଡ଼ ନୈରାଶ୍ୟଜନକ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏକ ଅପୂରଣୀୟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବିଗତ ସାହିତ୍ୟିକ/କବି ଜଣଙ୍କ ପରେ କଣେ ଚାଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ଜୀବିତ ଥିଲେ ବି ଅନେକ ବୟସାଧିକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସାରସ୍ୱତ ସାଧନାରେ ନାହାନ୍ତି । କିଛି ଦୂର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତଙ୍କ ହାତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହିତ୍ୟର ଚୋରି । ଏହା ଅପ୍ରିୟ ହେଲେ ବି ସତ୍ୟ । ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି, କବିତା କଥା ମୁଁ କହିବି, ସେ ସବୁ ଦୁର୍ବୋଧ ବ୍ୟକ୍ତି କୈନ୍ଦ୍ରିକତାରୁ ଉପରକୁ ଉଠି ପାରୁନାହିଁ । ଫଳରେ ପାଠକୀୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାଙ୍ଗି ହୋଇ ନପାରି ଅବକ୍ଷୟମୁଖୀ । ସ୍ଥିତିଶୀଳତା ଫେରିବାର ଆଶା ଯଥେଷ୍ଟ କମ୍ । କବିମାନେ କୋଇଲି ନ ହୋଇ କୁଆ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମର ଚାଲ ଉପରେ ବସି କା-କା- କରି କହୁଛନ୍ତି - ‘ମତେ ଶୁଣ, ମତେ ଶୁଣ ।’ କୋଇଲିକୁ କେବେ କାହା ଚାଲ ଉପରେ ବସି କୁହୁ-କୁହୁ ଝଙ୍କାର ଡୋଳିବାର ଆପଣ ଦେଖୁଛନ୍ତି କି ? ପୁରସ୍କାର, ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଗୋଟା ଯାଉଛି । କାହାକୁ ବିଆସିବ, କିଏ କୁରୀ (ବିଚାରପତି) ରହିବେ, ସେସବୁ ପୂର୍ବ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ । ଏମିତିକି ନିଜେ ପୁରସ୍କାର ପାଇ ନଥିବା ଲୋକ ବିଚାରପତି ରହୁଛନ୍ତି । କବିତା, ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଆଜିକ ଆତ୍ମିକ, ଆବେଗିକ ଓ ସାର୍ବଜନୀନତା ଅଭାବରୁ ପାଠକ କବିତାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଉଛନ୍ତି । ଟେଣୁ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରୁନାହିଁ ।

■ କୁହାଯାଉଛି ମାତୃଭାଷା ଏବେ ସଂକଟରେ ! ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ମାର୍ଗ ସାହିତ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି କରାଯାଇ ପାରିବ କି ?

■ କରାଯାଇ ପାରିବ, ଯେଉଁମାନେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ର ଓ ଆନ୍ତରିକତା ଠିକ୍ ବାଟରେ ଚାଲିତ ହେବା, ବିନା ପକ୍ଷପାତୀତା, ବିନା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାର୍ଥ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଯଦି ସାହିତ୍ୟ ସେବା କରାଯାଏ ! ଆଜି ବି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ନବାକ୍ଷରୀ ଛନ୍ଦର ଭାଗବତ ଲୋକମୁଖରେ ଆବୃତ । ପଛଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ ବନ୍ଦ କରି, ଉପଯୁକ୍ତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଉନ୍ନତ କାବ୍ୟ କବିତାକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର, ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଓ ପୁରସ୍କାର ମିଳିପାରିଲେ ତାହା ସମ୍ଭବ ହେବ ।

■ ଭଲ କବିତାର ସଂଜ୍ଞା କଣ ? ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କାହାଙ୍କ ମାନସିକତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭବ କି ?

■ ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ମାନସିକତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ଭବ । ମାତ୍ର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟ/କବିତାକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଗଲେ ଯାଇ ସମ୍ଭବ ହେବ । ସେଭଳି କବି ସାହିତ୍ୟିକ ମାନେ ଆଜି ଉପେକ୍ଷିତ । ଆପଣ ଆମର ପୂର୍ବସୂଚନାମାନଙ୍କ କଥା ବିଚାର କରନ୍ତୁ । ‘ପେନ୍ ଇନ୍ ମାଇନ୍ ଟେବୁଲ୍ ଫୋର୍ଡ୍ ।’ ଯାହା ଅବା କବି ନ ପାରିବ ମସା ତାହା କରିପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଳି ସଂକଟ ଯଦି ସାହିତ୍ୟରେ ବଳବତ୍ତର ରହେ, ସାହିତ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନେଇ କିପରି ଆଶାବାଦୀ ହୋଇପାରିବା ? କିଏ ରୂପ ଦେଖୁ ମୁଷ୍ଟ ତ କିଏ ଆଉ କଣ ଦେଖୁ । କଣ ନା ‘ବୋଲଡ୍ ପୋପର୍ଟ୍ / ରାଇଟର୍’ । କିଏ ନିଜକୁ ବାମାବାଦୀ କହିଲାଣି ତ କିଏ ଆଉ କଣ । କିନ୍ତୁ ସବୁ ବାଦ (ism)ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ସାହିତ୍ୟ ।

ମୋ କବିତାରୁ ଦୁଇଧାଡ଼ି - “କବିତା ଦୁହେଁ କେଉଁ ଦର୍ଶନର ଦାସ କବିତା ଦୁହେଁ କେଉଁ ବିଜ୍ଞାନର ବଣ କବିତା ଅଚଳ ହୃଦୟର ହସ୍ତତନ୍ତ ଯା’ଦେହରେ ଅଙ୍କା

ଗୀତଗୋବିନ୍ଦର ଚିତ୍ର ।” ବାକି ରହିଲା ମୋର ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ କଥା । କହିରଖେ, ଆକସ୍ୟ ହିଁ ମୋର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସାଥୀ, ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ମୁଁ ଅନେକ କିଛି ହରେଇଛି ଜୀବନରେ । ତେବେ ସେ ସାଙ୍ଗକୁ ଅଦ୍ୟାବଧି ଛାଡ଼ି ପାରିନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ମୋର ମାତ୍ର ନିମ୍ନଲିଖିତ ପାଞ୍ଚଟି ପ୍ରକାଶିତ କବିତା ପୁସ୍ତକ ।

୧- ନିଶ୍ୱାସରୁ ନଈକୁଳ-୨୦୦୭

୨- ନିଜଠାରୁ ନିର୍ବାସିତ- ୨୦୦୯

୩- ନିବୃତ୍ତ ନିଷାଦ- ୨୦୧୧

୪- ଆକାଶ ଭଲେର ଥାଉ-୨୦୧୫

୫- ଅକ୍ଷର ଅଶତାଶ- ୨୦୨୦

ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁସ୍ତକ, ତତ୍କାଳୀନ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶନ ସଂସ୍ଥା ‘ଗ୍ରହମନ୍ଦିର’ ବିନୋଦ ବିହାରୀ କଟକ-୨ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ପକ୍ଷୀଘର ପ୍ରକାଶନୀ, ଏଥେନା ବୁକ୍‌ସ-ଭଦ୍ରାବିଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ । କବିତା କବିର ମାନସ ସନ୍ତାନ ହେଲେ ବି କେହି କେହି ସବୁଠୁ ପ୍ରିୟ ଆଜି, ଯଦିବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଲ ପାଇବା ଥାଏ । ସେମିତି ମୋର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ମୋର ପ୍ରଥମ କବିତା ପୁସ୍ତକ- ‘ନିଶ୍ୱାସରୁ ନଈକୁଳ’ । କେବଳ ପ୍ରଥମା ବୋଲି ପ୍ରିୟ ନୁହେଁ, ସେଇ ପୁସ୍ତକଟିରେ ମୋର କୈଶୋରରୁ ସାଉଁଟା ଆଦେଶ, ଅନୁରାଗ, ଉଦ୍‌ହାସ, ଶର ସ୍ଥାପତ୍ୟ ଓ ସବୁକିଛି ଉଜାଡ଼ି ଦେଇଥିଲା । ସେ ପୁସ୍ତକଟି ମୋର ରାତି ରାତି ନିଦ ନେଉଛି । ଶବ୍ଦ ସଂଧାନରେ କେତେ ଯେ ଉଜାଗର ରହିଛି ! ସେଇ ବହିଟି ମୋର ପରମ ସମ୍ମାନନୀୟ ପ୍ରଥୁତଯଶା କବି ସ୍ମୃତିତ ରମାକାନ୍ତ ରଥଙ୍କର ଅତୀତ ପ୍ରିୟ ଥିଲା । ସେ ଆଜି ସ୍ମୃତିବାସୀ । ତାଙ୍କର ପୁଣ୍ୟାତ୍ମାକୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରମାଣ । ସେ ସମସ୍ତ ନକରାତ୍ମକ ବିଚାରାଚାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଅକାଦେମୀର ଏକମାତ୍ର ଓଡ଼ିଆ ସଭାପତି ଥିଲେ । ଅଦ୍ୟାବଧି ସେ ସ୍ଥାନ କେହି ନେଇ ପାରି ନାହାନ୍ତି । ସେ ମତେ କହିଥିଲେ, ଏଇ ବହିଟିର ୮ (ଆଠ) ଖଣ୍ଡ କପି, ତୁମେ କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଅକାଦେମୀ ଠିକଣାରେ ପଠେଇ ଦିଅ । ମାତ୍ର ମୁଁ ହସ ରେ ଉଡ଼େଇ ଦେଇଥିଲି । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଁ ଦୋଷୀ ।

■ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନେଇ ଆପଣ କେତେ ଆଶାବାଦୀ ?

■ ଯଦି ସାଂପ୍ରତିକ ପରିସ୍ଥିତିର କରାଳ ଗ୍ରାସରୁ ସାହିତ୍ୟ ମୁକୁଳି ନ ଆସେ ଯଦି ପ୍ରିୟାପ୍ରୀତି ତୋଷଣ ଓ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କୁ ଅଯଥାରେ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯାଏ, ତେବେ ପରାଗଗ୍ରସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଭଳି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଚାର ପୂର୍ବ ଗୌରବ ହରେଇ ବସିବ । କିଛି ନ୍ୟସ୍ତସ୍ୱାର୍ଥ ସାହିତ୍ୟିକ ଗୋଷ୍ଠୀର ପ୍ରାଭୁତ୍ୱାଦ କମ୍ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷଦେନ କରା ନ ଗଲେ, ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନେଇ କିଛି ଆଶା କରାଯାଇନପାରେ । ସାହିତ୍ୟରେ ଅଶ୍ରୀଳତା, ଅବାଞ୍ଛିତ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଇତ୍ୟାଦି ବନ୍ଦ କରାଯିବ, ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ରସାତଳଗାମୀ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ।

■ ଲେଖକ ଜୀବନରେ ପୁରସ୍କାରର ଗୁରୁତ୍ୱ କେତେ ? ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କେଉଁ ବାର୍ତ୍ତାଟି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ବୋଲି ଆପଣ ଚାହଁନ୍ତି ?

■ ଲେଖକ ଜୀବନରେ ପୁରସ୍କାରର ଗୁରୁତ୍ୱ ସାଥୀକ ହେବ ଯଦି ତାହା ଯୋଗ୍ୟ ତଥା ସର୍ବାଙ୍ଗୀନାୟକ, ସାହିତ୍ୟିକ ବା କବିଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ । ତେବେ ଯାଇ ତାର ଅନୁକୂଳ ପ୍ରଭାବ, ସକରାତ୍ମକ ସୁଫଳ, ସମଗ୍ର ସାରସ୍ୱତ ସମାଜ ଓ ପାଠକ ମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ପଡ଼ିବ । ଅନ୍ୟଥା ହେଲେ ତାହା ବିପରୀତ ଫଳ ଦେବା ସହ ନୈରାଶ୍ୟର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିଭାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ସଂପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର । ପୁରସ୍କାର ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବ ଏବଂ ସଂପୃକ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ଲେଖକ/କବିଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ବାଟ କଢ଼େଇବ । ଅନ୍ୟଥା ହେଲେ ବିପରୀତ ଫଳଦାୟକ ହେବ । ଏଇ ଭାରତ ମାଟିରେ ବ୍ୟାସଦେବ, ବାଲ୍ମୀକୀ ଜନ୍ମିଥିଲେ । ମହାଭାରତ, ରାମାୟଣ ଭଳି କାଳକ୍ଷୟୀ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା । ଆମ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ବିଶାଳ ଶବ୍ଦ ଭଣ୍ଡାର, ବିପୁଳ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସାରସ୍ୱତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ସେ ସବୁ କାଳକ୍ଷୟୀ ସୃଷ୍ଟି ସମୂହକୁ କେତେକଣ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଛନ୍ତି ତଥାକଥିତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରତ୍ୟାଶା କବିମାନେ ? ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଜୟ ହେଉ, ଓଡ଼ିଆ କବିତାର ଜୟ ହେଉ !

ସୁଖୀ ପରିବାର : ପତ୍ନୀ, କନ୍ୟା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହ କବି ବିମଳ ଜେନା...

ସାହିତ୍ୟ ଅକାଦେମୀ ଆୟୋଜିତ ସାହିତ୍ୟ ସଭାରେ ସତ୍ୟାର୍ଥମାନଙ୍କ ସହ କବି ବିମଳ ଜେନା...

ମଧୁରୋକ୍ତି...(୩)

♥ ମଧୁମିତା ମିଶ୍ର

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତାର) ଜଣେ ସାଧାରଣ ଶିଶୁ ପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଗୁରୁଜ୍ଞକ ଯିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲ ଯଥା ସମୟରେ ।ତୁମର ହସହସ ମୁହଁ, ଉଦ୍ବ୍ୟବହାର ଆଉ ଅପରୂପ ରୂପ ଲାବଣ୍ୟ ଜନମନ ହରଣ କରି ନେଇଥିଲା ।ସମସ୍ତେ ତୁମ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ଥିଲେ ।ନିଜ ଅନୁଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ସହିତ ବହୁଥିବା ବୟସର ତାଳେ ତାଙ୍କେ ତୁମର ଗୁଣ ଗାରିମା ମଧ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିଥିଲା ।

ଚାରି ରାଜକୂମାରଙ୍କର ବିଦ୍ୟାର୍ଜନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ଅପୂର୍ବ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ଏବଂ ଅସ୍ତଚାଳନା ବିଷୟରେ ଚାରିଆଡ଼େ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ସେହିଦିନ ମହାରାଜ ଦଶରଥଙ୍କ ଆମନ୍ତର ସାମା ରହିଲାନି ଯେଉଁଦିନ ତୁମେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୁରୁଜ୍ଞକରୁ ମହଲକୁ ଫେରି ଆସୁଥିଲ...! ନବବୟୁ ପରି ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ରହିଥିଲା ଆୟୋଧ୍ୟାପୁରୀ ।ନିଜର ଭବିଷ୍ୟ ରାଜାକୁ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାରଗିକ ଉତ୍ସୁକ ହୋଇ ରହିଥିଲେ ।ଆଉ ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ସାମ୍ରାଜ୍ଞ ଆସି ନିଜର ବିଚାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ତାର ଚାଳନାର ଦକ୍ଷତା ଦେଖେଇଥିଲ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିଭୂତ କରି ଦେଇଥିଲା ।ତୁମର ସୁନ୍ଦର ରୂପର ଜଟୀ,ତୁମର ସୁନ୍ଦର ମନକିଣା ହସ ଆଉ ତୁମର ଆହ୍ଲାପ ପ୍ରତ୍ୟାୟା ବ୍ୟବହାର ଦଶରଥଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅତୀତର ଗ୍ଲାମି ଭୁଲିଯିବା ପାଇଁ ସହାୟକ ସାଜିଥିଲା ।

ଆଉ ଏହି ସମୟରେ ହଠାତ୍ ଯେତେବେଳେ...

ମହାମୁନି ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ସେଦିନ ଆସି ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ନେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଦଶରଥଙ୍କ ମନ ଜମାଉ ବି ମାନି ନଥିଲା ।ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ମହାମୁନି ଏକ ଯଜ୍ଞାବୃତ୍ତୀନ କରୁଥିଲେ । ଦଶାନନର ଅନୁଚରଗଣ ସେହି ଯଜ୍ଞରେ ବିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ବିଭ୍ରାତ୍ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ ।ତେଣୁ ରକ୍ଷିବର ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ସେହି ଯଜ୍ଞରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ବାଧାକୁ ବିନାଶ କରି ଧର୍ମରକ୍ଷା କରିବାରେ ସହାୟକ ହୁଅ । କିନ୍ତୁ ମହାରାଜ ଦଶରଥ ନିଜ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ପୁତ୍ରକୁ ଏତେ ଦିନ ପରେ ପାଖରେ ପାଇବା ପରେ ଆଉ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ହେବାକୁ ଜମାଉ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ ।ତେଣୁ ମହାମୁନିଙ୍କ ଆଗ୍ରହକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପଛଇେ ନଥିଲେ...!!

ତୁମେ କିନ୍ତୁ ଜାଣିଥିଲ ପ୍ରଭୁ ବିଧିର ବିଧାନ କଣ କହୁଥିଲା...ଆଉ ତେଣୁ ନିଜେ ଆଗେଇ ଆସି ପିତାଙ୍କୁ ବୁଝେଇ ବାହାରି ଯାଇଥିଲ ରକ୍ଷି ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କ ସହ...ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ତୁମର ଛାୟା ସଦୃଶ ଅନୁଜ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ।

ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ସେହି ଐତିହାସିକ ଯାତ୍ରା ଯେଉଁ ଯାତ୍ରା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟତ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ସହାୟ ହୋଇଥିଲା ।ମହର୍ଷି ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କ ସହ ରହି ତୁମେ ତାତକା ପରି ରାକ୍ଷସୀର ବିନାଶ କରିଥିଲ ।ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଯେଉଁ ତାତକା ରକ୍ଷିମୁନିଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଆସୁଥିଲା ତା’ର ଅନ୍ତ ସାଧନ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁରୂପ ବ୍ୟାପାର ଥିଲା ।

ଏକଦା ଯକ୍ଷଗାଧା ସୁକେତୁଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିବା ସୁନ୍ଦରୀ ତାତକା ଏକ ଦାନବ ଶୁଣ୍ଢ ସହିତ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ରକ୍ଷି ଗରସ୍ତ୍ୟଙ୍କ ଅଭିଶାପରେ ଶୁଣ୍ଢ ଏବଂ ସୁକେତୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁହେବା ପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ହୋଇ ସେ ନିଜ କନିତ୍ର ସନ୍ତାନ ସୁବାହୁ ଓ ମାରୀଚ ସହିତ ରକ୍ଷି ମାନଙ୍କୁ ହୃଦ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ।କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଗରସ୍ତ୍ୟ ମୁନି ତାଙ୍କୁ କୁରୁପା ହୋଇ ରାକ୍ଷସ ଯୋନି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ପରେ ସେ ଆହୁରି ଭୟାନକ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଯଜ୍ଞ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ।ରକ୍ଷ,ହାତ,ମାଂସର ଦୃଷ୍ଟି କରି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଦ୍ଧ କର୍ମକୁ ଅଶୁଦ୍ଧ କରିଦେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା ।ଆଉ ସେହି ରାକ୍ଷସୀଠାରୁ ଯଜ୍ଞସ୍ଥଳକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ତ ମହର୍ଷି ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ତୁମକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଥିଲେ ପ୍ରଭୁ...!! ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ତୁମର ଉଠିଥିବା ଏ ପଦକ୍ଷେପ ଦୈତ୍ୟ ସମାଜରେ ଆତଙ୍କ ଖେଳେଇବା ସହିତ ସବୁ ମହଲରେ ନୂତନ ଆଶାର ସଂଚାର କରିଥିଲା ।ନିଜ ଧନୁର ଟଙ୍କାରରେ ଅରହର କରି ଦେଇଥିଲ ତୁମେ ଶତୁର ଆତ୍ମାନକୁ...!!

ଶାନ୍ତିରେ ନିଶ୍ଚାସ ମାରିଥିଲେ ସବୁ ମୁନିଗଣ ।ମନ ଖୁସିରେ ଟିକେ ଯଜ୍ଞ ପୂଜା ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି ପାରିବାର ଆନନ୍ଦଟି ତୁମ ଆଗମନର ଖୁସି ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ଏକ ଅଭୂତ ପୃଷ୍ଠିତାର ସର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ସେହି ପୃଷ୍ଠିତା ଯାହା ପାଇବା ପାଇଁ କେକାଣି କେତେ ଯୁଦ୍ଧ ଧରି ଭଜ ହୃଦୟ ପ୍ରତାକ୍ଷା କରିଥିଲା ସେବଳ କେବଳ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଥିଲ...!!

ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ରକ୍ଷି ଗୌତମଙ୍କ ଆଶ୍ରମକୁ ଆସିବା ପରେ ଏକ ପାଷାଣ ଖଣ୍ଡତ ପାଖରେ ତୁମ ଗତି ସ୍ମୃତ୍ୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।ସେହି ଶୀଳା ବୋଧେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା ତୁମ ଆସିବା ବାଟକୁ ପ୍ରଭୁ...!!

ରକ୍ଷି ଗୌତମ ନିଜ ପତ୍ନୀ ଅହଲ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ ଉକ୍ତ ଆଶ୍ରମରେ ନିବାସ କରୁଥିଲେ । ଅପରୂପା ଲାବଣ୍ୟବତୀ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହିତ ଖୁସିରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ମୁନିଙ୍କ ଜୀବନରେ କଳା ବାଦଲ ଯୋଡି ଆସିଥିଲା ସେହିଦିନ ଯେଉଁଦିନ ଦେବରାଜ ଉନ୍ନତକର କୁଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଥିଲା ତାଙ୍କ ଉପରେ । ଅହଲ୍ୟାଙ୍କର ରୂପରେ ମୋହିତ ହୋଇ କାମାକ୍ଷ ଇନ୍ଦ୍ର ଅତି ଦୁଃଖ ଅପରାଧିତ କରି ବସିଥିଲେ । ରକ୍ଷି ଗୌତମଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସେ ତାଙ୍କରି ରୂପରେ ଆସି ଯାଇଥିଲେ ଆଶ୍ରମ ଭିତରକୁ । ଆଉ ଲୁଚି ନେଇଥିଲେ ଏକ ଅବଳାର ସତାଡ଼କୁ...!!

ରକ୍ଷି ଗୌତମ ଆଶ୍ରମକୁ ଫେରି ଆସିବା ସମୟରେ ଦେଖି ଦେଇଥିଲେ ଛନ୍ଦୁ ରୂପଧାରୀ ପାପାକୁ ଆଉ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ ସହସ୍ର ଯୋନି ହୋଇଯିବା ପାଇଁ...!! ତାଙ୍କ ବୋପରୁ କିନ୍ତୁ ବଂଚିପାରି ନଥିଲେ ନିଷାପ ଅହଲ୍ୟା । ଆଉ ମାନବାନ୍ତୁ ପାଷାଣୀ ହୋଇଯିବାର ଦୁର୍ଦ୍ଦୀର ଭବିଷ୍ୟତ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଅଚାନକ ଲେଖା ହୋଇଗଲା । ସ୍ତୁତି କଲେ ସେ... ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ । ଆଉ ରକ୍ଷି ଗୌତମ କହିଥିଲେ ତୁମେ ଯେଉଁଦିନ ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟରା ଛୁଆଁରେ ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିଦେବ ଆଉ ନିଜ ଚରଣ ଧୂଳିରେ ସବୁ ପାପ ହରଣ କରିନେବ ସେଦିନ ସେ ପୁନଃ ଜୀବନ୍ୟାସ ପାଇବେ । ଏଣୁ ଅହଲ୍ୟା ପଥରଟିଏ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ କେକାଣି କେଉଁ ଯୁଗରୁ...କେବଳ ତୁମ ଆସିବା ବାଟକୁ ଚାହିଁ ଚାହିଁ...!!

ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ପରି ନିଜ ମାତା ସମାନ ଅହଲ୍ୟାଙ୍କର କଷ୍ଟ ମୋଚନ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲ ।ନିଜ ପଦ୍ମ ଚରଣର କୋମଳ ସ୍ପର୍ଶରେ ପୁନଃ ଜୀବିତ କରେଇ ଦେଇଥିଲ ଅହଲ୍ୟାଙ୍କୁ...!! ଆଉ ସେ ଅତୀତର ଜଳଜିତ ଅଧାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ଆଉ କେଣ ଅନୁକୋଶରେ ଖେଳି ଯାଇଥିଲା ଏହି ପବିତ୍ର ବାଣୀ...ଯେ ତୁମେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଅବତରଣ କରି ସାରିଛ...!!

ଜନକପୁରୀ ମିଥିଲା ଅପେକ୍ଷା କରି ବସିଥିଲା ତୁମ ଶୁଭ ଆଗମନ ପାଇଁ...!! ଆଉ ତା ସହିତ ତୁମ ଚଲାପଥରେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି କୁସୁମ ବିଛେଇ ବୋଧେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ରାଜର୍ଷି ଜନକ...!!

ଅତୀତ ଇତିହାସ କହେ ଜଣେ ରାଜା ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଏକ ରକ୍ଷି ପରି ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରୁଥିବାକୁ ମିଥିଲା ନରେଶ ରାଜର୍ଷି ହେବାର ମର୍ଯ୍ୟଦା ପାଇଥିଲେ । ନିଃସନ୍ତାନ ରାଜା ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ପରି ସ୍ନେହ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ରାଜୁତି ସମୟରେ ମିଥିଲାରେ ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି ହେଉଥିବା ସମୟରେ ହଠାତ୍ ଏକ ଭୀଷଣ ମହାବୃତ୍ତି ଯୋଗୁଁ ଜୀବନ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ମୁଁିଏ ଅନୁ ଅଭାବରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଛତାପତ୍ର ହେଉଥିବା ଦେଖି ସେ ନିଜ ରାଜମହଲର ଅନୁଛତ୍ର ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଦେଇଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଡ଼ କରିବାକୁ ...!! ସେହି ସମୟରେ ସେ ବିକଳ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲେ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଜୀବନରକ୍ଷା ପାଇଁ । ଚୋପାଏ ବର୍ଣ୍ଣାକୁ ସମସ୍ତେ ଚାତକ ପରି ଚାହିଁ ରହୁଥିଲେ ।

ଏହି ସମୟରେ ମୁନିରକ୍ଷି ମାନବ ପରାମର୍ଶ ଯୋଗୁଁ ସେ ନିଜେ ଭୂମି ଶୋଧନ ପାଇଁ ହଳ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ ।ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ଲଙ୍ଗଳର ମୂଳ ଯାଇ କିଛି ବସ୍ତୁରେ ଆଘାତ କଲା । ଆଉ ସେ ସେଇଠି ଅବକିଗଲେ...!! ଖୋଦନ ପରେ ଭୂମିତଳୁ ବାହାରି ଆସିଲା ଏକ ଭବ୍ୟବାହ ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ଶିଶୁଜନ୍ୟା ଛୁନନ କରୁଥିଲା । ରାଜର୍ଷି ନିଜ ବାହୁରେ ବାହଲ୍ୟ ପ୍ରେମ ଭରି ଜନ୍ୟାକୁ ଉଠେଇ ନେବା କ୍ଷଣି ଚାରିଆଡ଼ୁ କଳା ବାଦଲ ଘୋଡି ଆସିଲା ଆଉ ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ମୁଖକ ଧାରାରେ ବର୍ଷା ହୋଇ ମିଥିଲା ନଗରୀକୁ ସିକ୍ତ କରିଦେଲା ।

ଅତୀତର ଘଟଣାକ୍ରମ କୁହେ...ଲଙ୍କାପତି ରାବଣ ମହାଦେବଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ସଜ୍ଜାତର ପରାକାଷ୍ଠା କୈଳାସ ପର୍ବତରେ ନିୟମିତ ଅବରାଜରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା । ଏକଦା କନ୍ୟାକୁମାରୀ ଦେବୀ ବେଦବତୀଙ୍କ ଅପୂର୍ବ ବୌଦ୍ଧ୍ୟରେ ବିମୋହିତ ହୋଇ ସେ ତାଙ୍କୁ ପାଇବାର ଦୁର୍ଦ୍ଦୀର ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା ।ଆଉ ଶୈଶବ କାଳରୁ ଶ୍ରାବିଷ୍ଟଙ୍କୁ ନିଜ ପତି ରୂପରେ ପାଇବା ପାଇଁ ଚପସ୍ୟା କରୁଥିବା ଦେବୀ ବେଦବତୀ ନିଜକୁ ତାର କଳ୍ପକ୍ଷିତ ସ୍ପର୍ଶରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଚପୋଗ୍ରାରେ ନିଜକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଲଙ୍କାପତି ରାବଣ କେବେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନାରୀର ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ ତା ସହିତ ଜବରଦସ୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ତେବେ ମା ମସ୍ତକ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଯିବ...!!

ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ସକ୍ଷୟ କରି ରଖୁଥିବା ନିଜର ଦୈବାଶକ୍ତି ଯୋଗୁଁ ଦେବୀ ସିନା ଅଗ୍ନିରେ ଜଳିଗଲେ ହେଲେ ରାବଣର ଭୟ ଅନ୍ୟ କାରଣ ପାଇଁ ଥିଲା ।କାରଣ ବେଦବତୀ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ନିଷୟ ପୁଣି କଦୂ ନେବେ ଏବଂ ପରଜନ୍ମରେ ରାବଣ ବିନାଶର କାରଣ ହେବେ ।ନିଜର ଭୟ ଦୂର କରିବାକୁ ରାବଣ ବେଦବତୀଙ୍କ ଚିତାଉତ୍ସବୁ ଏକ ବାହରେ ଉଠି କରି ଭୂମିରେ ପୋତି ଦେଇ ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ବିଧିର ବିଧାନ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ଥିଲା । ତେଣୁ ସେହି ବାହ ଭିତରେ ହିଁ ସେହି ଭଦ୍ର ବୈଦେହୀଙ୍କ ରୂପରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା ମହାରାଜ ଜନକଙ୍କ ପିତୃତ୍ୱ ସ୍ପର୍ଶର...!!

(ଆରମ୍ଭରୁ)

♥ ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୋ: ୯୪୩୮୮୭୦୮୦୭

ବାନୁ ମୁଷ୍ଟାକଙ୍କ ‘ହାର୍ଟ ଲ୍ୟାମ୍ପ’ କାହାଣୀ

ଡକ୍ଟର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସାହୁ

ବାନୁ ମୁଷ୍ଟାକଙ୍କ ଲେଖାର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅବଦାନ ହେଉଛି ଯେ ସେ ମୁସଲିମ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସେହି ରୀତିବାଦୀ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟତଃ କାରାବରଣ କରନ୍ତି । ଏକ ସାକ୍ଷାତକାରରେ ସେ କହିଥିଲେ, ‘ମୁଁ ସର୍ବଦା ସେହି ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରିଆସିଛି, ଯାହା ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।’ ସମୟ ବଦଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମହିଳା ଓ ଅବହେଳିତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସଂଘର୍ଷ ସମାନ ରହିଛି । ତାଙ୍କ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଏହି କଥାର ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ସାହିତ୍ୟ କେବଳ ମନୋରଞ୍ଜନ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ସମାଜକୁ ଏକ ଦର୍ପଣ ସଦୃଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ବିଶ୍ୱର ପାଠକଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କର ଲିଖିତ ‘ହାର୍ଟ ଲ୍ୟାମ୍ପ’ର କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ ଏହାର ଶ୍ରେୟ ଏହାର ଅନୁବାଦକ ଦୀପା ଭାଷିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାଏ । ଦୀପା ଏହି କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକର ଆତ୍ମାକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ ଅକ୍ଷର ରଖୁଥିଲେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟରୀୟ ମଞ୍ଚରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।

ସତରେ ଏବେ ବାନୁ ମୁଷ୍ଟାକଙ୍କ ନାମ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଭାବରେ ଉଭା ହୋଇଛି ଯିଏ କେବଳ କନୁତ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ତାରା ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ସେହି ସମସ୍ତ ମହିଳାଙ୍କ ସ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ଧରି ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବାସନ୍ଦ ହୋଇରହିଛନ୍ତି । ୨୦୨୫ ମସିହାରେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପ ସଂଗ୍ରହ ‘ହାର୍ଟ ଲ୍ୟାମ୍ପ’କୁ ଆଉଟ୍‌ରୀଚାସ ବୁକର ପୁରସ୍କାର ବିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ କେବଳ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଭାରତୀୟ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା

ଓ ସେଥିରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ସାହିତ୍ୟିକ କୃତି ପାଇଁ ଏକ ଐତିହାସିକ ବିଜୟ ହୋଇଗଲା । ଏହି ପୁରସ୍କାର ଏକ ବାର୍ତ୍ତା – ବିଶ୍ୱ ଏବେ ରୋଷେଇ ଘରର ପରିଧିରୁ, ପୁସ୍ତକ ପଛରୁ ଓ ସାମାଜିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକର ଶିକୁଳିରୁ ବାହାରିଉଥିବା କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । କେବଳ ତାହା ବାନ୍ତର କାହାଣୀ । କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହା ସାହିତ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ନାରବ ବିପ୍ଳବ ଯାହା ନାରବରେ କିନ୍ତୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପୁରୁଷ କୈନ୍ଦ୍ରିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବା ପୁରୁଷତନ୍ତ୍ର, ଧାର୍ମିକ କଠୋରତା ଓ ସାମାଜିକ ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇଛି । ତାଙ୍କର ଲେଖା ଏକ ଦୀପ ସଦୃଶ, ଯାହା କେବଳ ଆଲୋକ ଦିଏ ନାହିଁ, ବରଂ ଆମେ ପ୍ରାୟତଃ ଅଣଦେଖା କରୁଥିବା ଅନ୍ଧକାରକୁ ମଧ୍ୟ ଆଲୋକିତ କରେ । ବାନୁ ମୁଷ୍ଟାକଙ୍କ ଜୀବନ ନିଜେ ଏକ କାହାଣୀ – ସଂଘର୍ଷ, ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଆତ୍ମ-ଆବିଷ୍କାରର କାହାଣୀ ।

କର୍ଣ୍ଣାଟକର ଏକ ଛୋଟ ମୁସଲିମ ଅଞ୍ଚଳରେ କନୁଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବାନ୍ତଙ୍କ ପିଲାଦିନ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ବିତିଥିଲା । ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତି ପଦକ୍ଷେପରେ ପ୍ରଥା ଓ ପରମ୍ପରା ଛାଇ ପରି ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲା । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଚିନ୍ତାଧାରା ତାଙ୍କୁ ଏକ କନ୍ଦୁଚ ମାଧ୍ୟମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲା । ଯାହା ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ମୋଡ଼୍ ସାଜିଥିଲା । ଉତ୍ତରରେ କୋରାନ ଶିଖିବା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କର ଯାତ୍ରା କନୁତ ସାହିତ୍ୟର ଜଗତକୁ ନେଇଗଲା । ଏଠାରେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା କାହାଣୀ ଗୁଡ଼ିକ କନୁଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ସ୍କୁଲ ଜୀବନରୁ ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବିବାହ ଓ ପାରିବାରିକ ଦାୟିତ୍ୱ ବାନ୍ଧି ହୋଇ କିଛି ସମୟ ତାଙ୍କ ଲେଖାକୁ ସୁଗତ ରଖୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ କଷ୍ଟକର ସମୟ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ମାନସିକ ଅବସାଦ ଓ ଘରୋଇ ବୋଝ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିଲେ ଏକଦା ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଧା ଏକ ନୂତନ ରୂପ ନେଇଥିଲା । ଏହି ଯକ୍ଷଣା ତାଙ୍କ ଲେଖାକୁ ଏକ ନୂତନ ଗଭୀରତା ଦେଇଥିଲା । ପ୍ରକୃତରେ ‘ହୃଦୟ ଲ୍ୟାମ୍ପ’ର କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଲେଲିହାନ ଅଗ୍ନି ଶିଖାରୁ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଭାରତୀୟ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା

‘ହାର୍ଟ ଲ୍ୟାମ୍ପ’ର କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ମହିଳାଙ୍କ ଅସାଧାରଣ କାହାଣୀ । ଏହି ମହିଳାମାନେ ଚିହ୍ନାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱୋଗାନ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ନାରବ, କିନ୍ତୁ ଏତେ ଗଭୀର ଯେ ଏହା ପାଠକର ମନକୁ ଥରାଇ ଦିଏ । ବାନ୍ତଙ୍କ କାହାଣୀରେ ଘରୋଇ ମହିଳା – ମା, ଭଉଣୀ, ସ୍ତ୍ରୀ – ଯେଉଁମାନେ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ପୁରୁଷ କୈନ୍ଦ୍ରିକ ସମାଜର ପୁରୁଷତନ୍ତ୍ର ଓ ସାମାଜିକ ଚାପ ସହିତ କିଛି ସଂଘର୍ଷ କରନ୍ତି, ନିଜେ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଏ – ନାରୀ ସ୍ୱାଧୀନତା କ’ଣ ? ଏହା କେବଳ ବାହ୍ୟ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି, ନା ସମାଜର କୋଳାହଳରେ ଦୁର୍ଗ୍ଗି ଯାଉଥିବା ସେହି ଅନ୍ତରର ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣିବାର ସାହସ ? ‘ହାର୍ଟ ଲ୍ୟାମ୍ପ’ ହେଉଛି ସେହି ଅକ୍ଷୁତ ପସନ୍ଦର କାହାଣୀ । ଏହି ପୁସ୍ତକ କେବଳ କାହାଣୀର ଏକ ସଂଗ୍ରହ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଏକ ସାମାଜିକ ଦଲିଲ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ ।

ଯାହାକୁ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରାୟତଃ ଅଣଦେଖା କରାଯାଏ । ଏହା ହେଉଛି ବାନ୍ତଙ୍କ ଲେଖାର ଶକ୍ତି । ଏହା ସାଧାରଣକୁ ଅସ୍ୱାଭାବିକ କରିଥାଏ । ଏହା କେବଳ ଉପେକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କ କାହାଣୀକୁ ମୁଖ୍ୟଧାରାରେ ସାମିଲ କରିଥାଏ । ବାନ୍ତଙ୍କ ସାହିତ୍ୟିକ ଯାତ୍ରା କେବଳ ଲେଖାଲେଖି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ନଥିଲା । ସେ ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକ ଓ ସାମାଜିକ କର୍ମୀ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ‘ବନ୍ଦୟା ଆନ୍ଦୋଳନ’ରେ ଯୋଗ ଦେଇ ସେ ସାହିତ୍ୟକୁ ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଏକ ଅଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଲେଖାରେ ସାମ୍ବାଦିକତାର ବାସ୍ତବତା ଓ ସକ୍ରିୟତାର ଭାବନା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ । ଯେତେବେଳେ ସେ ମସିଢ଼ିରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ଖୋଲାଖୋଲି ଲେଖିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଧମକ, ଫତୱା ଓ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣର ପ୍ରୟାସ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବାନ୍ତ ହାର ମାନି ନଥିଲେ । ବରଂ ସେ ଭୂକ୍ଷେପ ନକରି ଲେଖିଲେ । ସ୍ପଷ୍ଟ, ନିର୍ଭୀକ ଓ ସଚ୍ଚୋଟ ଭାବରେ ଲେଖିଲେ ତାଲିଲେ । ତାଙ୍କର ଏହି ସାହସ ତାଙ୍କ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟମାନ । ଯେଉଁଠାରେ ଚରିତ୍ରମାନେ ଛୋଟ ଛୋଟ ବିଦ୍ରୋହ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି

କରନ୍ତି ।

ବାନୁ ମୁଷ୍ଟାକଙ୍କ ଲେଖା ଏକ ନାରବ ନିର୍ଧା ପରି ଯାହା କୌଣସି ଶବ୍ଦ ନକରି ଜଳିଯାଏ । ଏହା କାନ୍ତରେ ଫାଟ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ତାଙ୍କ ଲେଖା ଆମକୁ ମନେ ପକାଇ ଦିଏ ଯେ ସାହିତ୍ୟ କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ । ଏହା କାହାଣୀ କୁହେ ନାହିଁ ବରଂ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଦବିଯାଇଥିବା ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକୁ ଉଠାଇଥାଏ । ଏହି ପୁରସ୍କାର କେବଳ ଏକ ପୁସ୍ତକର ବିଜୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳାଙ୍କ ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ଆବେଗର ବିଜୟ । ଏହା ସେହି ନାରବତାର ବିଜୟ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ନାରବତାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କିଛି କହିଥାଏ । ବାନ୍ତ ମୁଷ୍ଟାକ କେବଳ କନୁତ ସାହିତ୍ୟକୁ ନୂତନ ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚାଇ ନଥିଲେ ବରଂ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ କଲମ କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇପାରେ ତାହା ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱକୁ ଦେଖାଉଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ କାହାଣୀ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ବିଦ୍ରୋହ ସବୁବେଳେ ଶବ୍ଦ ସହିତ ହୁଏ ନାହିଁ – କେତେବେଳେ ଏହା ଏକ ନାରବ ଦୀପ ପରି ଜଳେ, ଯାହା ଧୀରେ ଧୀରେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରିଦିଏ...!!

♥ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ମହାନଦୀ ବିହାର ମହିଳା ସ୍ୱାତକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ , କଟକ -୪
ମୋ: ୯୦୪୦୧୫ ୧୪୭୫

♥ କାଳିକିଙ୍କର

ଲଂକା ମରିତ ଦେଖିଲା ଯେ ଜହ୍ନି, ଭେଣ୍ଟି, ଲାଉ, କଖାରୁ, କଲରା ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ଯୁକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି ଯେ କିଏ ବଡ଼ । ଲଙ୍କା ମରିତ ତୁମ ଚାପ ଏ କଥା ଶୁଣୁଥିଲା ।

ଜହ୍ନି କହୁଛି- ସଞ୍ଜରେ ମୋ ଫୁଲ କେତେ ସୁନ୍ଦର, ଜହ୍ନି ଦେଖି କହେ ମୁଁ ଆପଣାର ।

ଲଂକାମରିତ କଲା ବିଚାର

ଏକଥା ଶୁଣି ଭେଣ୍ଟି କହିଲା- କୁନି ଝିଅଙ୍କର ଆଙ୍ଗୁଠି ପରି- କହନ୍ତି ସକ୍ଷିର୍ ମୁହିଁ ସୁନ୍ଦରୀ ।

ଲାଉ ଓହଳି ପଡ଼ି କହିଲା- ମୋ ପରି ସୁନ୍ଦର କିଏ ବା ଅଛି- ଘର ଚାଳିଆରେ ଶେଜ ପାରିଛି ।

କଖାରୁ କହିଲା- ଗରିବ କି ଧନୀ ସଭିଜ ପ୍ରିୟ- ମୋ ଆଦର ପତ୍ର ତାଳର ସହ ।

କଲରା କହିଲା- ଏ ଯୁଗରେ ମୋର ଚାହିଦା ଦେଖା -ସଭିକୁ ହେଲାଣି ଡାଏବେଟିସି ।

ସେଇବାର ଦେଇ କୁନୁ, ବୁନୁ, ମନୁ ଆଦି ଯାଉଥିଲେ ଯେ ଜହ୍ନି, ଭେଣ୍ଟି, ଲାଉ, କଖାରୁ, କଲରା ଆଦିଙ୍କ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଶୁଣିଲେ । ଲଂକାମରିତ କହିଲା- ପିଲାମାନେ ତୁମେ ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ବଡ଼ କିଏ କହିବିଅ ।

ସେମାନେ ପରସ୍ପର ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରୁଛନ୍ତି ।

ଏମିତି ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଭଲ ନୁହେଁ

ଜହ୍ନି, ଭେଣ୍ଟି, ଲାଉ, କଖାରୁ, କଲରା ଆଦି କହିଲେ ହଁ ଠିକ କଥା ପିଲାମାନେ, ତୁମେହିଁ ବିଚାର କରି କୁହ ଆମ ଭିତରୁ ବଡ଼ କିଏ ? ଲଂକାମରିତ ଯାହା କହୁଛି ଠିକ କହୁଛି । ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବା ଉଚିତ ନୁହଁ ।

କୁନୁ କହିଲା ହଁ ଯେ, ତେବେ ଲଂକାମରିତ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ବଡ଼ କି ନୁହେଁ ତାର ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଦରକାର ।

କାରଣ ଲଂକାମରିତ ବିନା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନେଇ ତିଆରି ବ୍ୟଞ୍ଜନ ସୁଆଦିଆ ନୁହେଁ ବୋଲି କେଜେଲା ଓ ମାଆ କହୁଥିଲେ ।

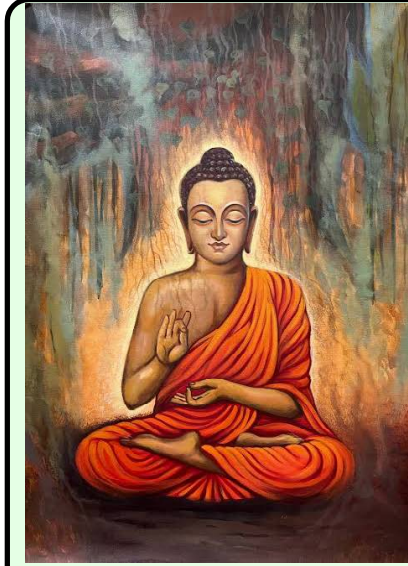
ହାତ ଯୋଡି ଲଂକାମରିତ କହିଲା ନା ଭାଇ ନା, ମୁଁ ତ ସାମାନ୍ୟ । ମୋତେ ବଡ଼ ବୋଲି ବୋଲେଇ ହେବାର ଆଦୌ

ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଏମିତି ଦେଖିଲେ ଭଗବାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତେ ସମାନ । ଭଗବାନ ହିଁ ବଡ଼ । କାରଣ ସେ ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକ୍ଷାଳୁ ଛାଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ବାଃ, ଲଂକାମରିତର କଥା ଶୁଣି କୁନୁ,ବୁନୁ, ମନୁ ଆଦି ପିଲାଏ ତାଲି ମାରିଲେ । ଜହ୍ନି, ଭେଣ୍ଟି, ଲାଉ, କଖାରୁ, କଲରା ମଧ୍ୟ ତାଲି ମାରିଲେ । କହିଲେ, ଠିକ କଥା ଏ ଲଂକାମରିତ କହିଛି । ଆମେ କିଏ ବଡ଼ କିଏ ସାନ ବୋଲି ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

କୁନୁ କହିଲା- ଯାହାକୁ ସାମାନ୍ୟ ଲଂକାମରିତ ଆମେ ଭାବୁ ସେ ଆଜି ଉଚିତ ବିଚାର କରିଦେଲା । ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଲଂକାମରିତ ।

♥ ସୌଭାଗିନୀ ନିବାସ, ରତିଲୋ, ରେଡ଼ ପୁରୀ-୭୫୨୧୧୪, ମୋ-୮୨୪୯୨୧୬୦୬୭

ବୁଦ୍ଧ କାହାଣୀ

ଏସିଆର ଆଲୋକ ତଥା ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଗୌତମବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଜୀବନଗାଥା ବେଶ୍ ହୃଦ୍ୟ ଓ ରୋମାଞ୍ଚକର । ଏହାକୁ ନେଇ ଅସଂଖ୍ୟ ବ୍ୟାପି ଅସଂଖ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ରଚିତ ହୋଇଛି । ସେହିଧାରାରେ ମ

ରଘୁନାଥ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କୃଷ୍ଣରସ୍ତରୀୟ ଶିଶୁ ମହୋତ୍ସବ ସୁରଭି ଅନୁଷ୍ଠିତ

ବୈଶାକ , ୨୫/୧୦ (ନି.ପ୍ର): ବୈଶାକ ଆନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଁଳା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନ ରାଜକମା ସ୍ଥିତ ରଘୁନାଥ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଖଡ଼ିକାପଦା ଆଞ୍ଚଳିକ ସାଧନ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ତରୀୟ ଶିଶୁ ମହୋତ୍ସବ ସୁରଭି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀ ଅଜିତ କୁମାର ଜେନାଙ୍କ ପୌରହିତ୍ୟରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ଉତ୍ସବକୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଚାଳନା କମିଟି ସଭାପତି ଶ୍ରୀ ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର ଯୋଗଦେଇ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳନ କରି ଶୁଭ ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀ ଅତୁଲ କୁମାର ମିଶ୍ର ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ସୁରଭି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କିପରି ପିଲାଙ୍କ ଜୀବନ ଶୈଳୀ କୁ ସୁରଭିତ କରି ପାରିବ ବୁଝାଇ ଥିଲେ । ପ୍ରାନ୍ତନ ଓଡିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀ ରାଜ

କିଶୋର ଦାଶ ମୁଖ୍ୟ ବକ୍ତା ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ସୁରଭି କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରମର ମହତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନାତ କରିଥିଲେ । ବିବସ ବ୍ୟାପି ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ର ଉଦଯାପନା ଉତ୍ସବରେ ବେତନଚୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ବିପ୍ଳବ କର ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି, ମାଣିକା ସ୍ଥିତ ସହିଦ ସ୍ମୃତି ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟାମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଡ. ବିଲ୍ଲୁପ କୁମାର ଭୋଇ ମୁଖ୍ୟବକ୍ତା ଓ ପ୍ରାନ୍ତନ ସହକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ରମାକାନ୍ତ ମହାନ୍ତ ସମ୍ମାନୀତ ଅତିଥି ଭାବେ

ଯୋଗ ଦେଇ ଉପସ୍ଥିତ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ତଥା ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ ‘ସୁରଭି’ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରମ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତକୁ କିଭଳି ଆଲୋକିତ କରି ପାରିବ ବିଶଦ ଭାବେ ସାରଗର୍ଭକ ବକ୍ତବ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଶିଶୁ ହସିଲେ, ଦେଶ ହସିବ ବୋଲି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।ଖଡ଼ିକାପଦା ସିଆରସିସି ମାନସ କୁମାର ପରିଡ଼ା ସ୍ୱାଗତ ସମାକ୍ଷଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜ୍ଞାପନ କରିଥିଲେ । ରାଜକମା

ଆଶ୍ରମ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀ ରଜତ କୁମାର ଦାଶ, ଆୟତ୍ତଚିଆ ଉନ୍ମୁତ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ପ୍ରଣତି ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରାନ୍ତନ ସି ଆ ର ସି ସି ଶରତ କୁମାର ମହାନ୍ତ, ସତ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ରାଉତ ପ୍ରମୁଖ ମଞ୍ଚାସୀନ ହୋଇ ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କୃଷ୍ଣର ଅଧୀନ ୧୧ଟି ବିଦ୍ୟାଳୟ ର ୧୫୦ ରୁ ଅଧିକ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ତିରିଶ ଗୋଟି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗୀତାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ଥିଲେ । କୃତି ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ

ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ । ସବୁ ବିଭାଗର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଥିବା ପ୍ରତିଯୋଗୀ ଓ ବେଳକିହା ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସାଂସ୍କୃତିକ ଦଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇ ଢୁଳ ସ୍ରରୀୟ ସୁରଭି କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରମ ରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧମାର୍ଦିନ ଦେହୁରୀ ମଞ୍ଚ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ବଂଶୀଧର ଗିରି , ହରେକୃଷ୍ଣ ମହାନ୍ତ, ତରଣୀ କାନ୍ତ ମହାନ୍ତ, ଶୁଭବନ୍ତ ନାୟକ, ଶୁଭାଶିଷ ପଣ୍ଡା,ହରେନ୍ଦ୍ର ଭୂୟାଁ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଦାଶ, ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ , ସରସ୍ୱତୀ ଜେନା, ପ୍ରତିମା ପରିଡ଼ା , ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ସେନାପତି , ଅନିତା ସିଂ,ବିଦ୍ୟୁତ ଲତା ଜେନା ,ପ୍ରକାଶ ଜେନା ପ୍ରମୁଖ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ଶେଷରେ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ରାଉତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ୍ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ପୋଖରୀ ପାଣିରେ ପଡି ଶ୍ରମିକ ମୃତ

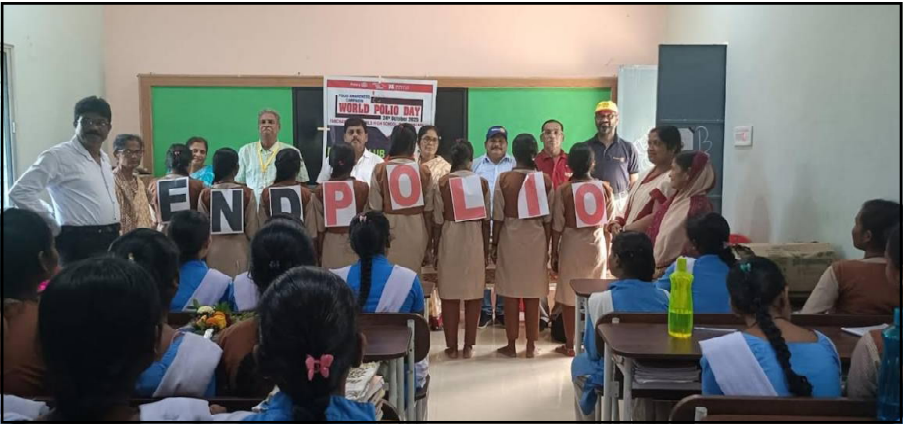
ଖଇରା, ୨୫/୧୦ (ନି.ପ୍ର): ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲା ଖଇରା ଥାନା ମହତାପୁର ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନ ଗନ୍ଧାଳୀ ଗ୍ରାମର ରତ୍ନାକର ନାୟକ(୫୪)ଙ୍କ ମୃତ ଶରୀର ପୋଖରୀ ପାଣିରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି । ଜନକାନ୍ତି ସମ୍ବେଦାୟର ଶ୍ରମିକ ରତ୍ନାକର ଶୁକ୍ରବାର ଅପରାହ୍ନରେ କାମରୁ ଫେରି ଶୌଚ ହେବାକୁ ଗାଁ ପୋଖରୀରୁ ଯାଇ ଆଉ ଘରକୁ ଫେରିନଥିଲେ । ଶନିବାର ସକାଳେ ଖଇରା ଅଗ୍ନିଶମ ବାହିନୀ ସହଯୋଗରେ ମୃତ ଦେହକୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ।

କାଂଶ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ସିସି କ୍ୟାମେରା ସହ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଚୋରି

ନୀଳଗିରି , ୨୫/୧୦ (ନି.ପ୍ର): ନୀଳଗିରି ବ୍ଲକ୍ କାଂଶ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଶୁକ୍ରବାର ବିକସିତ ରାତ୍ରୀରେ ଚୋରୀ ହୋଇଥିବା ନେଇ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ସଂଯୁକ୍ତା ରାଉତ ନୀଳଗିରି ଥାନାରେ ଲିଖିତ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଶନିବାର ସକାଳୁଆ ସ୍କୁଲ ଥିବାରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପହଞ୍ଚି ଗାଡି ସିସି କ୍ୟାମେରା, ଦୁଇଟି କମ୍ପ୍ୟୁଟର, ଗାଡି ସିଲିଂ ଫେନ ସହ କିଛି ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ସାମଗ୍ରୀ ଚୋରୀ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ଏନେଇ ନୀଳଗିରି ଥାନାରେ ଲିଖିତ ଏତଲା ଦେବାସହିତ ଚୋରୀ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ରୋଟାରୀ କ୍ଲବ ତରଫରୁ ବିଶ୍ୱ ପୋଲିଓ ଦିବସ ପାଳିତ

ଉଦଳା, ୨୫/୧୦ (ନି.ପ୍ର): ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରି ଚଳିତ ବର୍ଷ ଉଦଳା ରୋଟାରି କ୍ଲବ ତରଫରୁ ଅକ୍ଟୋବର ୨୪ ତାରିଖ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ବିଶ୍ୱ ପୋଲିଓ ଦିବସ ପାଳିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । କଷ୍ଟିପଦା ଢୁଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବଡ଼ଖଲାଡ଼ି ଗ୍ରାମସ୍ଥିତ ଉଚ୍ଚ ବାଳିକା ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ଏହି ଅବସରରେ ଆଲୋଚନାଚକ୍ର, ପ୍ରବନ୍ଧ ଲିଖନ ଓ ପୁରସ୍କାର ବିତରଣର ପର୍ବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଉଦଳା ରୋଟାରି କ୍ଲବର ସଭାପତି ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱାଳ ଆଲୋଚନାଚକ୍ରରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରୁ ପୋଲିଓ କିପରି ବିଦାୟ ନେବାକୁ ଯାଉଛି ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ରୋଟାରୀ କ୍ଲବର ଉତ୍ତମ ସମ୍ପର୍କରେ ବିସ୍ତୃତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ବାଳିକା ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ସ୍ଥିରାରାଣୀ ମିଶ୍ର, ପୋଲିଓ ଟିକା ଉଦ୍‌ଭାବନ କରିଥିବା ଆମେରିକାର ବୈଜ୍ଞାନିକ କୋନାସ ସକ୍ସଙ୍କ ଅବଦାନକୁ ବିଶ୍ୱଦାସୀ

କେବେ ଭୁଲିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦେହେରା, ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ନାୟକ, ପ୍ରତାପ କୁମାର ମହାନ୍ତି ପ୍ରମୁଖ ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ପୋଲିଓ କଣ, ଏହା କିପରି ବ୍ୟାପିଥାଏ ଏବଂ ଏହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ କଣ କରିବା ଉଚିତ ବକ୍ତବ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କହିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲିଖନ

ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ସବିତା ଚୂଡ଼, ସୁପ୍ରଭା ମୁର୍ମୁ, ଦୀପା ହେମ୍ବମ୍, କାମିନି ହେମ୍ବମ୍ କୃତିତ୍ୱ ହାସଲ କରିଥିବାରୁ କ୍ଲବ ତରଫରୁ ମାନପତ୍ର, ଉତ୍ତରୀୟ ଓ ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଚ ଅର୍ପଣ ପୂର୍ବକ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା । କ୍ଲବର ସଂପାଦକ ସୁଦର୍ଶନ ପ୍ରଧାନ ମଂଚ ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବା ସହ ବୈଜ୍ଞାନିକ କୋନାସ ସକ୍ ଆମେରିକାର ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରରେ ୧୯୧୪ ମସିହା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲିଖନ

ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିବସଟିକୁ ବିଶ୍ୱ ପୋଲିଓ ଦିବସ ରୂପେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ବୋଲି ଜଣାଇଥିଲେ । ଏହି ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କର ୧୯୯୪ ମସିହା ଜୁନ ୨୩ ତାରିଖରେ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଅତିଥି ପରିଚୟ ଓ ସ୍ୱାଗତ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ବେଳେ ବିଜୟ କୁମାର ନାୟକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଶେଷ ସର୍ଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଆଦିବାସୀ ମେଳା ପାଇଁ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀ

ଜଳେଶ୍ୱର, ୨୫/୧୦ (ନି.ପ୍ର): ଚଳିତ ମାସ ଜଳେଶ୍ୱର ଆଦିବାସୀ ମେଳା ୨୬ ତାରିଖରୁ ୩୦ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫ ଦିନ ବ୍ୟାପୀ ଜଳେଶ୍ୱର ବଡ଼ବଜାର ସ୍ଥିତ ସାଇ ମନ୍ଦିର ପଡ଼ିଆ ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ବୋଲି ଆଜି ଅପରାହ୍ନ ତାରିତା ସମୟରେ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଆଦିବାସୀ ମେଳା କମିଟିର ମୁଖ୍ୟ ଉପଦେଷ୍ଟା ଗୌରହରି ସାହୁଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।ଉଚ୍ଚ ମେଳାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ସାଧାରଣ ସଭା,ଆଲୋଚନା ଚକ୍ର, ଆଦିବାସୀ ଚତୁର୍ଥ, ସଙ୍ଗୀତ ବିତିତ୍ରା ଓ ସିନେ କଳାକାର ମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ।ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ରୁକ୍ଷିମତ

କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାହିତ୍ୟିକ, ପ୍ରଶାସକ, ରାଜନୈତିକ ନେତୃବୃନ୍ଦ, ବ୍ୟଙ୍ଗକାର ଓ ବିଭିନ୍ନ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଯୋଗଦାନ କରିବେ । ଏହି ଉତ୍ସବର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଆଦିବାସୀ ମାନଙ୍କର ଏକ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତନ ସୈନିକ ରତ୍ନାକର ହାସଦା,ସୁନାଇ ହେମ୍ରମ,ରଘୁ ମୁର୍ମୁ,

ପଞ୍ଚାନନ ସରେନ,ନିରଞ୍ଜନ ମାରାଣ୍ଡି,ବାର୍ଷା ହାସଦା,ଚନ୍ଦନ କୁମାର ସିଂ,ଗୋରା ହାସଦା, ଗୋପୀ ହାସଦା,ବିନାୟକ ଚୂଡ଼ ପ୍ରମୁଖ ସଭ୍ୟବୃନ୍ଦ ଏହି ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି କହିଛନ୍ତି ।

ଅନନ୍ତ କରଣୀ ବୁଢ଼ୀ

ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ବାଲିଆପାଳ , ୨୫/୧୦ (ନି.ପ୍ର): ବାଲିଆପାଳ ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁଣ୍ଡୁଳି ପଞ୍ଚାୟତ ଶଙ୍ଖୁଆ ଗ୍ରାମର ପାଟଣା ସାହି ଠାରେ ଶନିବାର ପୂର୍ବାହ୍ନରେ ଅନନ୍ତ କରଣୀ ବୁଢ଼ୀ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉତ୍ସବ ହୋଇଯାଇଛି । ଦମ୍ପତି ସୁଜୟ ସାମଲ ଓ ମମତା ସାମଲ ଏହି ପୂଜା ରେ ସଂକ୍ଳୁପ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ସରକାର ଆମ ଓଡ଼ିଶା ନବୀନ ଓଡ଼ିଆ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବତନ ସାଂସଦ ରବିନ୍ଦ୍ର ଜେନାଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ବିଧାୟିକା ସୁବାସିନି ଜେନାଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପରେ ତାରି ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଟକଳ ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ

ହୋଇଥିଲା ।ଏଥିରେ ଗ୍ରାମର ବଦ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଏହି ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉତ୍ସବ ହୋଇପାରିଛି ।ଗ୍ରାମର ମୁଖ୍ଯଆ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ କର, ସମାଜସେବୀ ଅଜୟ ସାମଲ, ରବିନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଡଳ, ଅକ୍ଷୟ ଲେଙ୍କା, ବରେନ୍ଦ୍ର କର,ନୀଳୁମୋହନ ସେନାପତି, ବନମାଳୀ ଜେନା, ସଞ୍ଜୟ ସାମଲ, ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସାମଲ, ଦାଶରଥି କର, ଜାନକୀ ସେନାପତି, ପ୍ରଭୁ ରାମ ଜେନା, କାହ୍ନୁଚରଣ କର, ପରମାନନ୍ଦ ସେନାପତି, ଭଗବାନ ସେନାପତି, ମଧୁସୂଦନ କର ପ୍ରମୁଖ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ବାସୁଦେବପୁର, ୨୫/୧୦ (ନି.ପ୍ର): ବାସୁଦେବପୁର ସହରର ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶିଶୁ ବିହାରର କୋଡ଼ିଏ ଚମ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଶିଶୁ ବିହାରର ପ୍ରଧାନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମହାରଣା ସଭାପତିତ୍ୱ କଲିଥିଲେ । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଅତିରିକ୍ତ ଢୁଳ ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ଅମିଶ କୁମାର ମହାଳିକ । ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ଓ ବିଚାରକ ଭାବେ ଯୋଗ

ଦେଇଥିଲେ କେ କେ ଜି ପି ହାଇସ୍କୁଲ ଚାହିମାଳ ର ବରିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ବିଜୟ କୁମାର ବେହେରା, ଜଗଦକ୍ଷୁ ନୋତାଲ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପାକଳ, ବରିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରମୋଦ ପାଢୀ, ରତ୍ନ ମଞ୍ଜରୀ ଦାସ, ସୁଧୀଂଶୁ ବେହେରା, ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ଶେଖର ଦାସ, ଶିଶୁ ବିହାରର ବିଜ୍ଞାନ ମେଳା ପ୍ରମୁଖ ସୂନିଳ କୁମାର ଦାସ । ସମସ୍ତ ଅତିଥି ଜୁନି ଜୁନି ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ଓ ଜୁନି ଜୁନି ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନଙ୍କ ପ୍ରକଟ ଗୁଡ଼ିକୁ

ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ସମୁଦାୟ ୫୪ ଟି ପ୍ରକଟ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା । ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷର ଉପକାରିତା, ଗାଡ଼ି ଧୂଆଁକୁ ପ୍ରଶମିତ କରିବା, ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତେସ ରିସର୍ଚ ପ୍ରକୃତି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରକଟକୁ ସମସ୍ତେ ଢୁଲି ଦେଖିଥିଲେ । ଶେଷରେ ଗୁରୁଜୀ ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ସମସ୍ତ କୁଧିଧ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଶିଶୁ ବିହାରର ଗୁରୁଜୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୁରୁଜା ଗୁରୁମା ଉତ୍ସବ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ବିହାରରେ...

ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଡବଲ ଇଞ୍ଚିନ ସରକାର ଯୋଗୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବିହାରରୁ ୪ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦୀ ଓ ନୀତୀଶଙ୍କୁ ଲାଲୁ ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ତେଜସ୍ୱୀ ଯାଦବଙ୍କ ପୋଷ୍ଟରକୁ ନେଇ ମହାଗଠବନ୍ଧନରେ ମଧ୍ୟ ବିବାଦ ଲାଗିଛି ।

୫ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ...

ସଂଯୋଗ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଭାୟାବିଲିଟି ଗ୍ୟାପ୍ ଫଣ୍ଡିଂ, ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବିମାନବନ୍ଦରରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତରୀୟ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ, ମରାମତି ଏବଂ ମରାମତି ସୁବିଧାର ଇକୋସିଷମ ସ୍ଥାପନ ଏବଂ ଡ୍ରୋନ୍, ସିଡିପୁନ୍ ଭଳି ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହି ଯୋଜନା ଓଡ଼ିଶାର ବିମାନ ଯାତ୍ରାରେ ଏକ ଐତିହାସିକ ପଦକ୍ଷେପ ହୋଇ କନେକ୍ଟିଭିଟି, ଉଭାବନ, ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ନିବେଶକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ସହ ବିକଶିତ ଓଡ଼ିଶା-୨୦୩୬ର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ରୂପ ଦେବ ବୋଲି ବିଭାଗ କହିଛି । ୫ଟଙ୍କାରେ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଜନା ‘ଆହାର’କୁ ଆଉ ୫ବର୍ଷ (୨୦୨୫-୨୬ ରୁ ୨୦୨୯-୩୦) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସହ ଏବାବଦରେ ୫୧୨ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ରାଜ୍ୟ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଯୋଜନା ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ମାତ୍ର ୫ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ସବସିଡିଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବାର ସେବାକୁ ନିରନ୍ତର କାରି ରଖିବ । ତେବେ ପ୍ରତି ମିଲ୍ ପିଛା ମୂଲ୍ୟ ୨୩ରୁ ୨୭ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଲୋକ ପୂର୍ବଭଳି ୫ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରତି ମିଲ୍ ପିଛା ଦେଉଥିବା ସବସିଡି ପରିମାଣକୁ ୧୮ରୁ ୨୨ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ଆଗାମୀ ୧୦ ବର୍ଷ ପାଇଁ ୨୦୦ଟି ମିଡି ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ବସ୍ କ୍ଲୟ, ପରିଚାଳନା ଏବଂ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ କ୍ୟାବିନେଟରେ ମୋଟ ୯୫୨.୫୬ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବସଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟର ୬ଟି ପ୍ରମୁଖ ସହର ଯଥା- କେନ୍ଦୁଝର (୨୫ଟି ବସ୍), ବାରିପଦା (୨୫), ବ୍ରହ୍ମପୁର (୫୦), ଅନୁଗୁଳ (୨୫), ଝାରସୁଗୁଡ଼ା (୨୫) ଓ ସୟଲପୁର (୫୦)ରେ ଚଳାଚଳ କରିବ । ଏହି ପ୍ରକଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଉଚ୍ଚ ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ବସ୍ ଚାର୍ଜ ଭିଡିଭୁମି ଏବଂ ଭିପୋ ନିର୍ମାଣ ହେବା ସହ ଏହା ସହରାଂତଳ ପରିବହନ ସେବାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବ । ସହରାଂତଳ ପ୍ରଦୃଷଣ ଓ କାର୍ବନ ନିର୍ଗମନ ହ୍ରାସ କରି ପରିବେଶ ଅନୁକୂଳ ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୁନିଷ୍ଠିତ କରିବା ଏହି ଯୋଜନାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଏହି ପ୍ରକଟ ‘ବିକଶିତ ଓଡିଶା’ ଏବଂ ‘ଆତ୍ମନିର୍ଭର ଭାରତ’ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବା ଦିଗରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପଦକ୍ଷେପ ବୋଲି ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଛି । ମାଂସ ଏବଂ ମାଂସ ଉତ୍ପାଦର ବର୍ଦ୍ଧିତ ଚାହିଦା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ, ମତ୍ସ୍ୟ ଓ ପ୍ରାଣୀସଂପଦ ବିଭାଗ ଅଧିନରେ ଥିବା ପ୍ରାଣୀ ସଂପଦ ସମୃଦ୍ଧି ଯୋଜନା’ର ଏକ ଉପଯୋଜନା ‘କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରାଣୀ ଉନ୍ନୟନ’କୁ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଯୋଜନା ଆସନ୍ତା ୪ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦୨୫-୨୬ ରୁ ୨୦୨୮-୨୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟ ୨୯୪.୩୬ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଅଟକଳରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

ଭାରତ ପରେ ଆଫଗାନିନ୍ ...

ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ପରୋକ୍ଷରେ ଏହା ସୂଚାଇଛି,ଟଙ୍କା ନିଅ ଆଉ ଜଳଦି ବନ୍ଧ କରି ପାଣି ଅଟୋଅ , ପାକିସ୍ତାନର ଏୟାରଷ୍ଟ୍ରାଇକ୍ରେ ରସିଦ୍ ପାକ୍ ଉପରେ ବର୍ଷଥିଲେ ଏମିତିକି ପିଏସଲରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଦେନି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଫାଉଁଡି - ଜୁନାର ନଦୀ ସମ୍ପର୍କରେ ପାକ୍-ଆଫଗାନ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ତୁଚ୍ଛି ହୋଇ ନାହିଁ । ଭାରତ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଚାଲିଛି ଆଫଗାନିସ୍ତାନ ଆଉ ଡ୍ୟାମ୍ ନିର୍ମାଣ କରି ପାକିସ୍ତାନକୁ ଦେଖାଇଦେବ ଯୁଦ୍ଧ ଖାଲି ବନ୍ଧୁକ କି ବମ୍ରେ ଲଜାଯାଏ ନାହିଁ ବରଂ କୁଞ୍ଜି ମଧ୍ୟ ଲଜାଯାଏ ।

ଗୁଜୁରାଟକୁ ବୁଲେଟ୍...

ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଯାଉଛି, ‘ ସେ କହିଛନ୍ତି । ‘ଏଥର ପରିବେଶ ମହାଗଠବନ୍ଧନ ପାଇଁ ଏବଂ ଏଥର ମହାଗଠବନ୍ଧନ ସରକାର ଗଠନ କରିବ । ଗତକାଲି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ସବୁ ନକାରାତ୍ମକ ଥିଲା ଏବଂ ବିହାରକୁ ବଦଳାମ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବିହାରକୁ କ’ଣ ଦେଉଛନ୍ତି ? ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗୁଜରାଟକୁ ସବୁକିଛି ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କେବଳ ବିହାରକୁ ଠିକିବାର କାମ କରିଛନ୍ତି ।’

ଭିଜିଲାନ୍ସ ଜାଲରେ ...

ବଳକା ୪୭ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେଉଥିଲେ । ଭରତଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ କ୍ରମେ ଏବଂ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ଭିଜିଲାନ୍ସ ଟିମ୍ ହରିଷ୍ଟୟ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ଜାବୁ କରିଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଆଶ ବହିର୍ଭୂତ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଅଧିକ ଖୋଳତାଡ କରୁଛି ଭିଜିଲାନ୍ସ । ତାଙ୍କ ଜୟପୁରସ୍ଥିତ ଘର ସହ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଭିଜିଲାନ୍ସର ଚଢ଼ଉ ଜାରି ରହିଛି ।

ପୃଥକ ପୃଥକ ...

ହାଓକିପଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲା, ଯୁନାଇଟେଡ କୁଳି ନ୍ୟାସନାଲ ଆର୍ମି (ୟୁକେଏନଏ)ର ଜଣେ ସକ୍ରିୟ ସଦସ୍ୟ ।ତାଙ୍କୁ ପୁରୁଣା ଗୋଳମୋଳ ସ୍ଥିତ ତାଙ୍କ ଘରୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିକାରୀମାନେ ଦୁଇଟି ଜୀବନ୍ତ ରାଉନ୍ତ ଭରି ଏକ ପିସ୍ତଲ, ଏକ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ଏବଂ ଏକ ଆଧାର କାର୍ଡ ଜବତ କରିଥିଲେ । ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ହାଓକିପ ତୁରାଚାୟପୁର ସହରରେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଏବଂ ନାଗରିକଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରିବା ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ସାମିଲ ଥିଲେ ।

ସାହିତ୍ୟରେ ନୋବେଲ ବିଜେତା ଲାସ୍ଲୋ କ୍ରାସ୍ନାହୋର୍କାଈଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନାଚକ୍ର

ବାଲେଶ୍ୱର, ୨୫/୧୦ (ନି.ପ୍ର): ୨୦୨୫ ମସିହା ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟରେ ନୋବେଲ ବିଜେତା ହଙ୍ଗେରୀୟ ସାହିତ୍ୟିକ ଲାସ୍ଲୋ କ୍ରାସ୍ନାହୋର୍କାଈଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ବିକାଶ ଆନ୍ଦୋଳନ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଉପସଭାପତି ଗାନ୍ଧିକ ନିବାରଣ ଜେନାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଏକ ଆଲୋଚନାଚକ୍ର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ବକ୍ତା ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଫକୀରମୋହନ ସାହିତ୍ୟ ପରିଷଦର ସଭାପତି ଡ. ସୁବାସ ଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର କହିଲେ ଯେ ଲାସ୍ଲୋଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରେ ତତ୍ତ୍ୱ ଓ କଳାକାରିଗରୀ ଅନନ୍ୟ । ସାଂପ୍ରତିକ ଏକ ଆନ୍ତର୍ଜମୟ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ କଳାର ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ । ଅନ୍ୟତମ ବକ୍ତା ତଥା ଫକୀରମୋହନ ସ୍ପନ୍ଧଂଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତପନ ରାୟ, କୁମାର ନାୟକ ଲାସ୍ଲୋଙ୍କ ନିର୍ଦଂଜନ ରାଉତ, କୁମାର

ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟକୁ ଭଜକାବରେ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଲାସ୍ଲୋ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରେ କେବଳ ହଙ୍ଗେରୀର କଥା କହିନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଉଜାଙ୍ଗ ସଂସ୍କୃତି ସଂପର୍କରେ ସାହିତ୍ୟ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଅନୁଷ୍ଠାନର ସଂପାଦକ ଡ. ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ତ୍ରିପାଠୀ ପ୍ରାଙ୍ଗୁଳଥା ରଖିବା ଅବସରରେ ନୋବେଲ ବିଜେତା ଲାସ୍ଲୋଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସଭା ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ସାହିତ୍ୟିକ ରାଜେନ୍ଦ୍ର କିଶୋର ପଣ୍ଡା, ପ୍ରଫେସର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ଦାଶ ଓ ଭାଷ୍ଟର ଦାସଙ୍କ ବିୟୋଗରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ଦୁଇ ମିନିଟ ନିରବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧ ସଂପାଦକ କୁମରନାଥ ପାତ୍ର ମଞ୍ଚ ଆବାହନ କରିଥିବାବେଳେ କବିଦାସକ ବୋଷ ପ୍ରବଚକା ଲାସ୍ଲୋଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତପନ ରାୟ, ଅରୁଣା ପଣ୍ଡା, ଅବତୀ ପ୍ରଧାନ, ଦୀନବନ୍ଧୁ ଲେଙ୍କା, ଅନିଷା ନାୟକ, ବିଦ୍ୟୁତପ୍ରଭା ପତି ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

